
Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ.

Ο Πίναξ τῆ Κέβητος περιέχει καλὰ καὶ ἀξιόλογα πράγματα, καὶ ἀγκαλὰ μικρὸς, ὑπερβαίνει μ' ὅλου τῆτο πῶλὰ καὶ μεγάλα βιβλία εἰς τὴν τιμὴν καὶ ἀξιότητα· τοῦτο θέλει ἐπαρακίνησεν καὶ κἀνέναν καλὸν ἄνθρωπον νὰ τὸ τυπώσῃ εἰς τὸ τέλος τῆς γραμματικῆς τῆ λασκάρως διὰ νὰ γένη τάχα ὠφελιμώτερος, γενόμενος κοινότερος· μὰ τὸ ἐναντίον εἶναι ἔξω πάσης ἀμφιβα-

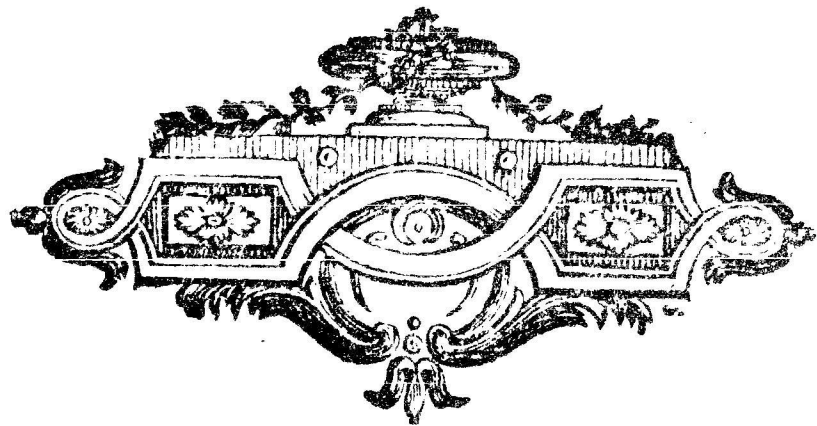
λίας, ἤλθεν ἀληθινὰ τὸ βιβλίον
εἰς τὰ χέρια τῆ καθευδός, μὰ δὲν
ἐπέρασε καὶ παρέκει ἀπὸ τὰ χέ-
ρια, καὶ μὲ δίκαιον τρόπον· διατὶ
τὰ παιδιά, ὅπως διαβάζεν αὐτὴν
τὴν γραμματικὴν, δὲν ἤμπορῶν νὰ
τὸν καταλάβεν· καὶ ὅταν ἤμπορῶ-
σαν νὰ τὸν καταλάβεν, δὲν ἔχεν
ὄρεξιν τότε νὰ τὸν πιάσεν εἰς τὸ
χέρι, ἐπειδὴ πρέπει νὰ τὸν ζη-
τήσεν μέσα εἰς ἓνα βιβλίον, διὰ
τὸ ὅποῖον ἐσυνέλαβαν παιδιόθεν
ἓνα προληπτικώτατον μῖσος. Ἀλλ'
ἐὰν δὲν ἦτον καὶ τῆτο, πάλιν δὲν
ἤμπορῶσε νὰ ὠφελέσῃ ὅσες ἔπρε-
πε, ὄντας ἑλληνικόν, καὶ ἐπομένως
ἀγνώρισον εἰς τὰς περισσοτέρους.
Διὰ χάριν τέτων τῶν ὑσερινῶν ἔ-

γινεν ἡ παρῶσα μετάφρασις· κατώ-
τέρα βέβαια τῆ ἑλληνικῆ κατὰ τὴν
χάριν κατὰ δὲ τὴν ὠφέλειαν ἴσως
καὶ ἀνωτέρα. Ἐπιλετίθη καὶ ἀπὸ με-
ρικὰ σχόλια κατ' ὅσον τὸ ἀπαι-
τῶσε τὸ μέγεθος καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ
βιβλίου, διὰ νὰ εὐκολύνεν ὅπως
εἰς τὰς ἀναγνώσας τὴν κατάληψιν
τῆ βιβλίου· δὲν ἀμφιβάλλω πῶς
ἤμπορῶσαν νὰ προσιθῶν καὶ ἄλλα
περισσότερα, μὰ αὐτὰ διακόπτουν
συχνὰ τὸν ἀναγνώσῃν ἀπὸ τὸν
δρόμον τε, καὶ τὸν τραβῶν ὡσαν ἀ-
πὸ τὴν ποδῖαν, καὶ ἐμποδίζεν μὲ
αὐτὸ τὴν προσβολὴν τῆ βιβλίου
τέτε, ἡ ὁποία δὲν ἤμπορεῖ νὰ γέ-
νη, πάρεξ μὲ τὴν συνέχειαν καὶ ἐν
ταύτῳ ὅσον εἶναι δυνατόν. Ἀκο-

λαθεῖ κατόπιν ἀπὸ αὐτὸν τὸν πί-
νακα ἄλλο ἓνα πλάσμα ἀπὸ τὰ Γερ-
μανικὰ μεταφρασμένον · τὸ ὁποῖον
μὲ τὸ νῦν εἶναι σχεδὸν τῆς ἰδίας
ὑποθέσεως, ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει
δυσηρεσῆσει τὴν ἀναγνώσασα.

Ἐρρῶθε.

ΚΕΒΗΤΟΣ ΤΟΥ ΘΗΒΑΪΟΥ ΠΪΝΑΞ.

Κῆπήγαμεν μίαν φορὰν χάριν περιδιαβά-
σεως εἰς τὸ ἱερὸν τῆ Κρόνου (α), εἰς τὸ
ὁποῖον ἐθεωρήσαμεν πολλὰ καὶ καλὰ ἀφιερώ-
ματα καὶ κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα ἦτον ἐκεῖ καὶ
μία εἰκόνα ἔμπροσθεν εἰς τὸν ναὸν, ἣ ὁ-
ποία ἐπεριεῖχε ζωγραφισμένας ἱστορίας ξέ-
νας

(α) Ο' Κρόνος ἦτον υἱὸς τῆ ἕρανθ καὶ τῆς Ἐστίας
ἦτοι γῆς, εἶχε διὰ γυναῖκα τὴν Ρέα, ἀπὸ
τὴν ὁποῖαν ἐγέννησε πολλὰ παιδιά. Ἡ ξεύ-
ρωντας ὅμως πῶς ἓνα ἀπὸ αὐτὰ ἔμελλε νὰ
τῆ πάρῃ τὴν βασιλείαν, τὰ ἐκατάπειν ὅ-
λα

ΚΕ-

Α

ΚΕΨΒΗΤΟΣ τῆ ΘΗΒΑΙΟΥΣ

Πλατωνικῆ Φιλοσόφου

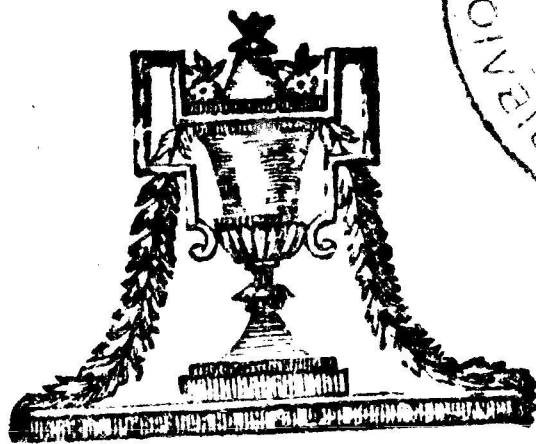
ΠΙΝΑΞ

μεταφρασθεῖς ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ

εἰς τὴν ἀπλὴν ἡμῶν διάλεκτον, καὶ

τύποις ἐκδοθεῖς δαπάνῃ

Γωάγγελου Καρατζᾶ.

Ἐν ΒΙΕΝΝῃ, 1792.

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆ ΒΑΟΥΜΑΤΣΤΕΡΟΥ.

νας καὶ κάποιους μύθους ξεχωριστοὺς.
 Ὅθεν δὲν ἤμπορήσαμεν νὰ καταλάβωμεν ποῖαι καὶ πόθεν ἦταν αὐταῖς ἢ ἰσορίαις. Ἐπειδὴ τὰ ζωγραφισμένα

λα εὐθὺς ὅπῃ ἤρχονταν εἰς τὸ φῶς. Ἀλλὰ ἢ Ρέα, θέλωντας νὰ σώσῃ τὸν Δία, ἔδωκεν εἰς τὸν πατέρα τε αὐτῆς ἀπὸ τὸν μίαν πέτραν, τὴν ὁποίαν τὴν ἐκατάπειν. Ὁ Κρόνος ἔλαβε τρεῖς υἱὰς ἀπὸ τὴν Ρέαν, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶνα ἢ τὸν Πλότωνα· ὁμοίως ἢ μίαν θυγατέρα τὴν Ἡραν, ὅπου ἦτον ἀδελφὴ δίδυμος ἢ γυναῖκα τῆ Διός. Ἄλλοι λέγουσι πῶς ἔκαμε ἢ τὴν Δήμητρα κ.τ.λ'. Ἀνδριωθεὶς ὁ Ζεὺς, ἐπολέμησε μὲ τὸν πατέρα τε, τὸν ἐνίκησε ἢ τὸν ἐδίωξεν ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, Ὁ Κρόνος ἐκπεσὼν τῆ θρόνου, ἐκατέφυγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐκεῖ ἰσυνιάθροισε τὲς ἀνθρώπους, ὅπῃ ἦταν διεσπαρμένοι εἰς τὰ βενα, τὲς ἔδωκε νόμους, ἢ ὠνόμασε τὸ ἄσυλον τῆτο Λάτιον, ἀπὸ τὸ ὅποτον ὠνομάθησαν ἢ οἱ λατῖνοι. λέγουσι ὅτι ἢ βασιλεία τε ἦτον ὁ χρυσῆς αἰῶνας· οἱ ὑπήκοοί τε ἐκυβερνῆνταν μὲ εἰρήνην ἢ γλυκύτητα. Ὁ Ἰστορικὸς Γεστῖος λέγει ὅτι ἀπεκαταστάθη πάλιν ἀναμεταξὺ εἰς τὲς ἀνθρώπους ἢ ἰσότης τῶν καταστά-

σεων.

να δὲν ὠμοίαζαν νὰ εἶναι μῆτε πόλις, μῆτε στρατόπεδον· ἀλλὰ ἦτον μία περιοχὴ, ἢ ὁποία ἐπεριλάμβανεν ἄλλας δύο, μίαν μεγαλήτερον ἢ μίαν μικρότερον. Ἡ πρώτη εἶχε ἢ μίαν πόρταν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβλέπαμεν νὰ σέλκνι πλῆθος ἀνθρώπων· ἢ μίσα εἰς τὴν περιοχὴν ἐφαίνετο ἔνυ μεγαλύτερον πλῆθος γυναῖκες. εἰς δὲ τὸ ἔμβασμα τῆς πρώτης πόρτας τῆς περιοχῆς, ἔσεκεν ἕνας γέωντας, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ τὰ σνήματα, ὅπῃ ἔκαμεν, ἐφαίνετο νὰ δίδῃ κάποιαις παραγγελίαις εἰς τὸν λαόν, ὅπῃ ἔμβαινε μεσα. Καὶ ὄντες ἡμεῖς πολλὴν ὥραν εἰς ἀπορίαν, τί νὰ ἐσήμαινε τάχα αὐτὴ ἢ ζωγραφία, ἰδὲ ἢ ἔρχεται ἔ-

Α 2

νας

σεων· κάνας δὲν ἦτον δῆλος τῆ ἀλλοιῶ· κάνας δὲν εἶχεν ἰδιόντε κτήμα, ἀλλὰ ἦτον ὅλα κοινὰ ὡσαν πατρικὴ κληρονομία τῆς. Διὰ δὲ τὸν τόπον, ὅπῃ εὐρίσκετο τὸ ἱερόν, τῆ Κρόνος, δὲν συμφωνῶν, κατὰ τὴν Συνήθειάν τῆς, οἱ γραμματισμένοι. Ἡ πλέον πιθανὴ γνώμη ὅμως τὸ θέλει εἰς ταῖς Ἀθῆναις· ἢ ἄς τὸ βάλωμεν ἢ ἡμεῖς ἐκεῖ, ὅπῃ ἦτον ὅλα τὰ ἄλλα καλά.

νας γέροντας (β) ἢ μᾶς λέγει· ξένοι, δὲν εἶναι παράξενον, τὸ νὰ ἀπορῆτε περὶ ταύτης τῆς ζωγραφίας· ἐπειδὴ πάρα ὀλίγοι ἀπὸ τῆς ἐντοπίης τῆς ἰδίας εὐρίσκονται, οἱ ὅποιοι νὰ ἤξεύρου τι σημαίνει αὐτὴ ἢ μυθολογία, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι ἀφιέρωμα τῆς ἐδικῆς μας πόλεως. Ἀλλὰ πρὸ καιρῶ ἤλθε μίαν φοράν ἐδῶ ἕνας ξένος, ἄνθρωπος γενναῖος ἢ σοφός, ἢ μιμητὴς λόγῳ ἢ ἔργῳ τῶ Πυθαγόρου ἢ Παρμενίδου, ὁ ὅποιος ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Κρόνον ἢ τὸ ἱερόν, ἢ τὴν ζωγραφίαν τέτην. — Καὶ εἶδες ἐσὺ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; τὸν ἠρώτησα· — Τὸν εἶδα ἢ τὸν ἐθάυμασα, εἶπε, πολὺν καιρόν. Ἐπειδὴ νεώτερός με ὄντας, ὠμιλῶσε μεγάλα καὶ θαυμάσια πράγματα, ἢ πολλαῖς φοράς τὸν ἤκυστα νὰ διηγῆται ἢ περὶ ταύτης τῆς ἱστορίας. — Σὲ ἐξορκίζω, τὸν εἶπα, διηγῆσθε μὲς τίποτε περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, ἂν δὲν ἔχη κανμίαν ἀναγκαίαν δελεΐαν· ἐπειδὴ ἐπιθυμῶμεν πολλὰ νὰ μάθωμεν τί δηλοῖ αὐτὴ ἢ εἰκόνα. — Δὲν εἶναι κανένα ἐμπόδιον, ὡς ξένοι, ἀλλὰ πρέ-
πει

(β) Οἱ γέροντας αὐτὸς λέγων πῶς ἦτον Ἡρακλῆς ὁ Σωκρατικός. Οἱ ξένος ὅμως μίνας ξένος ἢ ἀγνώριτος.

πει νὰ ἤξεύρετε πῶς ἢ διήγησις εἶναι ὀλίγον κινδυνώδης. Τὴ λογῆς τὸν εἶπα — Διατὶ, ἂν δώσετε προσοχὴν ἢ καταλάβετε τὰ λεγόμενα, θέλετε γένοι φρόνιμοι ἢ εὐδαίμονες· εἰδὲ μὴ, ἄφρονες ἢ δυσχεεῖς, ἢ πικροὶ ἢ ἀμαθεῖς, ἢ θελετε ζήσει κακὴν ἢ δυστυχισμένην ζωὴν, διότι ὁμοιάζει τέτη ἢ ἐξήγησις μὲ τὸ αἶνιγμα τῆς Σφριγγός, (γ) ὅπῃ ἐπρόβαλλεν εἰς
τῆς

(γ) Ἦτον ἢ Σφρίγγε ἕνα μυθολογούμενον Τίρας, ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν Ἐχιδναν (ἄλλο τίρας παρομοίως γεννηθὲν ἀπὸ τὸν χερσαύρα ἢ ἀπὸ τὴν Νύμφην Καλλιρρόην) ἢ τὸν Τυφῶνα. Εἶχε τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ σῆθος ὅμοια μὲ μιᾶς κόρης· τὰ οὐχία ὡσαντὶ λέοντος· τὸ σῶμα σκυλιῶ, ἢ πτερὰ δράκοντος. Ἐσπερνε τῆς θυμὸς τῆς εἰς ἕνα βενόσι πλησίον εἰς τὰς θήβας. Ὄρμησεν ἐπάνω εἰς τῆς διαβάτας, τῆς ἐπρόβανε δύσκολα αἶνιγματα, ἢ ἀλήμονον εἰς ἐκεῖνον, ὅπῃ δὲν ἤθελε τὰ ξεδιαλύση· ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμῶ τὸν ἐκατακορμάτιαζεν. Ἦτον δὲ τὸ συνειδησμένον τῆς αἶνιγμα τέτο· Ποῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ζῶον, ὅπῃ τὸ ταχὺ περιπατεῖ μὲ τέσσαρα ποδάρια, τὸ μεσημέρι μὲ δύο, ἢ
τὸ

τὸς ἀνθρώπους, καὶ ἂν τὸ εὕρισκε τινὰς, ἐ-
γλύτωνεν, εἰδὲ μὴ, ἐθανατώνετο ὑπὸ
τῆς Σφιγγός. Τὸ ἴδιον εἶναι καὶ μετὰ τὴν
τὴν ἐξήγησιν, ὡς ἂν ὅπερ ἡ ἀφροσύνη εἶ-
ναι ἡ Σφίγξ τῶν ἀνθρώπων, καὶ προβάλλ-
λει καὶ αὐτὴ σκοτεινὰ, πολλὰ σκοτεινὰ αἰ-
νίγματα. π. χ. τί εἶναι ἀγ. θέν. τί κα-
κὸν εἰς τὸν κόσμον· καὶ τί πάλιν ἔτε ἀ-
γαθόν, ἔτε κακόν, ἀλλὰ ἔδ' ἔτρον.

Τῆτα λοιπὸν τὰ προβλήματα ὁ-
ποιος δὲν τὰ καταλάβῃ, ἀφανίζεται ἀπὸ
αὐτὴν, ὅχι μίαν φοράν, καθὼς ἀπὸ τῆς
Σφιγγ-

τὸ βράδυ μετὰ τρία; Ἡ μοιρατὴς τὴν εἶ-
χε καταδικάσῃ νὰ ἀποθάνῃ ὅποταν ἤθε-
λεν εὐρεθῆ κανίνας, ὅπερ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ
αἰνίγματὸς. Ὁ Οἰδίπυς ἔσάθη αὐτὸς ὁ εὐ-
τυχὴς ἀνθρώπος, ὅπερ εἶπεν, ὅτι αὐτὸ τὸ
ζῶον εἶναι ὁ ἀνθρώπος, τὸ ὅποτον εἰς τὴν νι-
πιότητά τε περιπατεῖ ἐπάνω εἰς τὰ τέσσε-
ρα, εἰς τὴν ἡλικίαν τε μετὰ δύο ποδάρια,
καὶ εἰς τὸ γῆρας τε μεταχειρίζεται τὸ δε-
κανίκι ὡς ἂν τρίτον ποδάρι. Ἡ Σφίγξ
νικημένη, ἐκτύπησεν ἀπὸ τὸ πῖσματὸς τὸ
κεφάλι τῆς εἰς τὴν πέτραν καὶ συντρίβωντάς
το ἐλευθέρωσε τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς ἀφα-
ρισμῆς τῆς.

Σφιγγός ἐθανατώνετο καὶ ἐγλύτωνεν, ἀλ-
λά καταφθείρεται ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον εἰς
ὄλην τε τὴν ζωὴν, καθὼς ἐκεῖνοι ὅπερ πα-
ραδίνονται εἰς τὰ χέρια τῆς τζελάτη διὰ
νὰ τιμωρηθῶν. Ἄν ἐξ ἐναντίας τὰ κατα-
λάβῃ, τότες ἡ μὲν ἀφροσύνη ἀφανίζεται,
καὶ αὐτὸς μένει ὑγιὴς, καὶ ζῆ εἰς ὄλην τε
τὴν ζωὴν μακάριος καὶ εὐδαίμων.

Προσέχετε λοιπὸν καὶ ἐσεῖς νὰ μὴ πα-
ρακῆσετε τὰ λόγια μου, ἀλλὰ νὰ τὰ τυ-
πώσετε καλὰ εἰς τὸν νῦν σας. — Εἰς
πολλὰ μεγάλην ἐπιθυμίαν μᾶς ἔβαλες,
ἂν εἶναι τὸ πρᾶγμα ἔττι, καθὼς το λέ-
γεις! — ἀλλ' ἔττι εἶναι, καθὼς σὰς τὸ
λέγω. — Διηγῆσε μᾶς το λοιπὸν ὅσον
ὀγλήγωρα ἠμπορεῖς, καὶ ἄς εἴσαι βέβαιος
πῶς θέλομεν προσέξει μ' ὅλα μας τὰ σω-
σά, ὡς ἂν ὅπερ ἡ τιμωρία καὶ ἡ ἀνταμοιβὴ
εἶναι τόσον μεγάλη.

Πέρνωντας λοιπὸν αὐτὸς ἕνα βιβλὶ,
καὶ πλησιάζωντάς το πρὸς τὴν εἰκόνα, βλέ-
πετε, μᾶς εἶπε, τὴν τὴν περιοχὴν; —
τὴν βλέπομεν. — Θέλετε ἠξεύει λοι-
πὸν ὅτι τῆτος ὁ τόπος ὀνομάζεται ζωή·
καὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ, ὅπερ βλέπετε νὰ
σέκη εἰς τὴν πόρταν, εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπου
μέλλου νὰ ἔμβου εἰς τὴν ζωὴν· καὶ ἐκεῖ-
νος ὁ γέρωντας, ὅπερ μετὰ τὸ ἕνα τε χέρι

κρατεῖ ἓνα χαρτί, καὶ μὲ τὸ ἄλλο δείχνει κάτι τι, ὀνομάζεται Δαίμων (δ) Αὐτὸς παραγγέλει εἰς ἐκείνας ὅπως ἐμβαίνου, τὶ πρέπει νὰ κάμνῃ ὅταν ἐμβῇ εἰς τὴν ζωὴν καὶ τίς δείχνει τὴν δρόμον πρέπει νὰ πάρῃ, εἰάν θέλῃ νὰ ζήσῃ καλὰ εἰς τὴν ζωὴν.

Καὶ

(δ) Δαίμων, οἱ παλαιοὶ εἰδόξαζαν ὅτι ὁ κόσμος εἶναι γεμάτος ἀπὸ δαίμονας, ἢ δαιμόνια, τετέσι πνεύματα ὅπως ἐκινῶσαν τὸν κόσμον. Κάθε ἄνθρωπος, εὐθύς ὅπως ἐγενῆτο, εἶχεν ἀπὸ ἓνα ἢ καὶ δύο δαιμόνια, ἓνα καλὸν καὶ ἓνα κακόν. Τὸ ἓνα τὸν ἐπαρακινῶσεν εἰς τὸ καλόν, καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸ κακόν. Διὰ τῆτο λέγει καὶ ὁ κωμικὸς Μένανδρος.
 „ Ἄπαντι βροτῶ δαίμων συμπαράσσει.
 „ Εὐθύς γιννομίνω μυσαγωγὸς τῷ βίῳ.
 Περὶ τοιούτων δαιμόνων εἶναι καὶ ἐδῶ ὁ λόγος, καὶ ὄχι περὶ τῶν ἐδικῶν μας. Ὄθεν ὅταν ἀκῆσῃ τις πῶς ὁ Σωκράτης εἶχε δαιμόνιον, ἄς μὴ τὸν σοχαθῆ διὰ δαιμονισμένον. Ἀπ' ἐδῶ ἐγίναν ὕστερα καὶ ἡ λέξις εὐδαίμων, καὶ κακοδαίμων· καὶ τὰ ἀφηρημένα εὐδαιμονία καὶ κακοδαιμονία. Αὐτὰ ὅλα τὰ δαιμόνια πρέπει νὰ εἶχαν καὶ κίνησαν ἀρχηγόν, ὅπως νὰ ἐπιστατῆ ἐν γένει τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, καὶ τῆτοι ἐννοεῖ ἴσως ὁ Κίβης.

Καὶ ποῖον δρόμον λοιπὸν τὰς παραγγέλλει νὰ πάρῃ, καὶ μὲ ποῖον τρόπον; — βλέπεις, εἶπε, κοντὰ εἰς τὴν πόρταν ἓνα θρόνον βαλμένον εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐμβαίνει τὸ πλῆθος; ἐπάνω εἰς τὸν ὅποιον κάθεται μία γυναῖκα μὲ πλάσῃν πρόσωπον καὶ πιθανὸν ἦθος; καὶ ἡ ὁποία βασιλῆα εἰς τὸ χέριτις ἓνα ποτήρι; — πολλὰ καλά· ἀλλὰ ποῖα εἶναι αὐτή, καὶ πῶς ὀνομάζεται; — Αὐτὴ εἶναι καὶ ὀνομάζεται εἶπεν, Ἀπάτη, καὶ εἶναι ἐκείνη, ὅπως πλανῶ ὅλους τὰς ἀνθρώπους. — Καὶ τὶ κάμνει αὐτή; — ποτίζει μὲ τὴν δυνάμιντις ἐκείνης, ὅπως ἐμβαίνου εἰς τὴν ζωὴν. — Καὶ τὶ εἶναι αὐτὸ τὸ πιτόν; — εἶναι Πλάνη καὶ Ἀγνοία. — Καὶ τὶ εὐγαίνει ἀπὸ τῆτο; — πίνοντές το, εἶπε, πηγαίνου εἰς τὴν ζωὴν. — Μὰ ὅλοι πίνου ἀπὸ αὐτὴν τὴν Πλάνην, ἢ ὄχι; — ὅλοι, εἶπε· πλὴν μερικοὶ ὀλιγώτερον, καὶ μερικοὶ περισσότερον. Βλέπεις ἀκόμη μέσα εἰς τὴν πόρταν ἓνα πλῆθος ξεδμῆναις γυναῖκες με διαφόρους μορφάς; — ναί, ταῖς βλέπω. — Αὐταῖς ὀνομάζονται φαντασίαις, Ἐπιθυμίαις καὶ Ἡδοναῖς· καὶ ὅταν ὁ λαὸς ἐμβῇ μέσα, αὐταῖς τρέχου ἐπάνω τε, καὶ κάθε μία ἀγκαλιάζει ἓναν, καὶ ὕστερα τὰς πέρνου καὶ φευγου. — Καὶ πῶς τὰς πηγαί-

γαίνεν; — ἄλλαις εἰς σωτηρίαν, καὶ ἄλλαις εἰς ἀπώλειαν ἐξ αἰτίας τῆς Ἀπάτης.

Κακὸν πιεστόν ὠρέπει νὰ εἶναι αὐτό! — βέβαια! καὶ ὅλαις μ' ὅλον τοῦτο ὑπόσχονται ὅτι θέλου τὴν ὁδηγήσει εἰς τὰ καλὰ, καὶ εἰς ζωὴν εὐδαίμονα καὶ εὐφρόσυνον, αὐτοὶ ὅμως διὰ τὴν Ἀγνοίαν καὶ τὴν Πλάνην, ὅπως ἐποτίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἀπάτην, δὲν εὐρίσκου τὴν ἀληθινὴν ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ περιπλανῶνται, καθὼς βλέπεις, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ· δὲν κοιτάζεις πῶς καὶ ἐκεῖνοι, ὅπως εἶχαν ἔμβρη προτιήτερα, περιτριγυρίζου καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ, ὅπου αὐταῖς τὴν δεικνύου; — Πολλὰ καλὰ τὴν βλέπω. Ἀλλὰ ποῖα εἶναι ἐκείνη ἡ γυναῖκα, ὅπως φαίνεται νὰ εἶναι τυφλὴ καὶ ματωμένη, καὶ σέκεται ἐπάνω εἰς μίαν στρογγυλὴν πέτραν.

Αὐτὴ ὀνομάζεται Τύχη, μὲ εἶπε· καὶ εἶναι ὄχι μόνον τυφλὴ, ἀλλὰ καὶ ἀνόητη καὶ κερφή. — καὶ τί ἔργον ἔχει αὐτή; — περιτριγυρίζει παντὸς, εἶπε, καὶ πέρνωντας τὰ πλέτη ἀπὸ τῆς, τὰ δίδει εἰς ἄλλους· καὶ αὐτὴς πάλιν τὴν ἴδιαν τὴν ὑπερεῖ εὐθὺς ἀπὸ ἐκεῖνα, ὅπως τὴν ἔδωκε, καὶ τὰ δίδει πάλιν εἰς ἄλλους μὲ ἀσοχασίαν καὶ ἀκατασασίαν· διὰ τῆτος καὶ τὸ σημεῖον φανερώνει πολλὰ καλὰ τὴν φύσιν τῆς. —

καὶ

καὶ ποῖον εἶναι αὐτό; τὸν ἠρώτησα· — αὐτὸ ὅπως σέκεται ἐπάνω εἰς στρογγυλὴν πέτραν. — Καὶ αὐτὸ τί σημαίνει; — ὅτι ἐκεῖνα ὅπως δίδει δὲν εἶναι ἀσφαλὴ καὶ βέβαια, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, καθὼς καὶ ἡ θύρα τῆς στρογγυλῆς πράγματος. Ἀλλὰ καὶ ὅταν δώσῃ ἀδραπέως πρὸς αὐτὴν, παθαίνει χαλασμοὺς μεγάλους καὶ σκληροὺς.

Ἀλλὰ τί ζητεῖ, καὶ πῶς ὀνομάζεται τὸ πολὺ πλῆθος τῆτος, ὅπως τὸν περιτριγυρίζει; — αὐτοὶ ὀνομάζονται ἀπρόσοχασοι, καὶ ζητῶν ἐκεῖνα, ὅπως αὐτὴ ῥίπτει. — Ἀλλὰ διατὶ δὲν ἔχου ὅλοι τὸ αὐτὸ ἦθος, ἀλλὰ ἄλλοι φαίνονται χαρῆμενοι, καὶ ἄλλοι λυπημένοι ἔχοντες τὰ χεῖρά τῆς ἀπλωμένα ὡσάν νὰ ζητῶν ἔλεος; — Ἐκεῖνοι, εἶπεν, ὅπως φαίνονται νὰ γελοῦν καὶ νὰ χαίρωνται, εἶναι ὅσοι ἔλαβαν τί ἀπὸ τὴν τύχην, διὰ τῆτος καὶ τὴν ὀνομάζου ἀγαθὴν Τύχην· ἐκεῖνοι ἔξ ἐναντίας, ὅπως φαίνονται νὰ κλαῖου, καὶ ὅπως ἔχου ἀπλωμένα τὰ χεῖρα τῆς, εἶναι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἐπῆρε τὰ ὅσα τὴν εἶχε δώσῃ πρῶτον· καὶ διὰ τῆτος τὴν ὀνομάζου κακὴν Τύχην.

Καὶ τί εἶναι ἐκεῖνα, ὅπως τὴν δίδει, ὅπως χαίρωνται τὸσον ὅσοι τὰ λαμβάνου,

καὶ

καὶ κλαίειν πάλιν τόσον ἀπαρηγόρητα ὅσοι τὰ ὑπερηθῆν; — Τὴς δ.δει ἐκεῖνα ὅπου φαίνονται ἀγαθὰ εἰς τῆς ἀνθρώπου. — καὶ ποῖα εἶναι αὐτά; — Εἶναι Πλῆθος, Δόξα, Εὐγένεια, Τέκνα, Τυρανείας, Βασιλείας καὶ τὰ παρόμοια. — Καὶ πῶς δὲν εἶναι αὐτὰ ἀγαθὰ; — περὶ τήτε θέλομεν ὁμιλήσει ὑσερα. Τώρα ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν μυθολογίαν. — Πολλὰ καλὰ. — Κοιτάξεις, ἀφίνωντας ὀπίσω σε τήτην τὴν πόρταν, μίαν ἄλλην περιοχὴν ὑψηλότερην, καὶ γυναῖκαις ὅπῃ σέκην ἔξω ἀπὸ αὐτὴν σολιτμέναι μὲ φορέματα ἀτιμα καὶ ἀτεलगῆ καθὼς ἢ φιλαινάδαις; — μάλισσα· ἀλλὰ ποῖαις εἶναι αὐταῖς; — ἡ μία, εἶπεν, ὀνομάζεται Ἀκρασία, ἡ ἄλλη Ἀσωτία, ἡ τρίτη Ἀπλησία, καὶ ἡ τέταρτη Κολακεία. — Καὶ διατὶ σέκην αὐταῖς ἔδώ; — παρατηρῆν, εἶπεν, ἐκεῖνος, ὅπῃ ἔλαβαν τὶ ἀπὸ τὴν Τύχην. — καὶ τὶ μὲ αὐτό; — ὑσερα πηδῆν ἀπάνωτες, τοὺς ἀγκαλιάζην, τῆς κολακεύην καὶ τῆς παρακιθῆν νὰ μείνεν κοντὰ εἰς αὐταῖς· λέγωντάς τῆς πῶς θέλουν ζήσει ζωὴν γλυκεῖαν καὶ ἀπονον καὶ γυμνήν ἀπὸ κάθε κακοπάθειαν.

Ἐάν λοιπὸν κανέννας ἀκέρση τὰ λόγιατων, καὶ δοθῆ εἰς τὴν τρυφὴν καὶ ἡδυπά-

πάθειαν, ἕως εἰς ἕναν καιρὸν τῆ φαίνεται χαροποιὰ καὶ εὐφρόσυτος ἐκεῖνη ἢ ζωὴ ἐν ὅτῳ δηλαδὴ γαργαλίζεται ἀκόμι ἡ ψυχήσις. Ἡ ἀλήθεια ὅμως δὲν εἶναι ἔτσι διατὶ ὅταν ἀποσομῶση ἢ αἰδοησίς τε, ἐξυπνῆ ὁ νῆς καὶ ἔρχεται εἰς τὸν ἑαυτὸν τε καὶ καταλαμβάνει, ὅτι δὲν ἔτρογεν, ἀλλὰ ἐκατατρώγετο καὶ ἀτιμάζετο ἀπὸ ἐκεῖνην, διὰ τῆτο καὶ ὅταν ἐξοδιάση ὅλα ὅσα ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Τύχην, ἀναγκάζεται νὰ δαλέυη αὐταῖς ταῖς γυναῖκαις, καὶ νὰ ὑπομένη ὅλα, καὶ νὰ φέρνεται ἀτιμα καὶ ἀπρεπια, καὶ νὰ κάμνη τὰ πλέον βλαβερὰ πράγματα τῆ κόσμῳ ἐξ αἰτίας αὐτῶν, ἢ γην νὰ γυμνώνη τὸν κόσμον, νὰ γίνεταί ἱερόσυλος, ἐπίορκος, προδότης, κλέπτης καὶ τὰ παρόμοια· καὶ ὅταν τῆς λείψην ὅλα αὐτὰ, τότε παραδίδονται εἰς τὴν Τιμωρίαν.

Καὶ ποῖα εἶναι αὐτή; — βλέπεις ὀλίγον ὀπίσω ἀπὸ αὐταῖς ὡσάν ἕνα μικρὸν παράθυρον, καὶ ἕνα μικρὸν καὶ σκοτεινὸν τόπον; ἀλλὰ καὶ γυναῖκες ἀσχημαῖς καὶ ἀκάθαρταις μὲ ξεσχισμένα φορέματα ἐνδυμέναις φαίνονται νὰ εἶναι ἐκεῖ δὲν εἶναι ἔτσι; — ἐτζειεῖναι. — Αἰπ' αὐταῖς λοιπὸν ἐκεῖνη ὅπῃ κρατεῖ τὴν μάσιγα, ὀνομάζεται Τιμωρία· καὶ ἐκεῖνη, ὅπῃ ἔχει τὸ κεφάλιτης κρεμασμένον εἰς τὰ γόνατα, Δύ-

Λύπη· ἢ ἐκείνη, ὅπῃ μαδεῖ τὰ μαλλιά της, ὀνομάζεται Οὔνη. — Ἀλλὰ τοῦτος ὁ ἄλλος, ὅπῃ σέκει σιμάτης ἄσχιμος, ξηρὸς ἢ γυμνός, ποῖος εἶναι· ὁμοίως καὶ ἐκείνη ἢ ξηρὴ ἢ ἄσχιμη, ὅπῃ σέκει σιμάτης; — αὐτὸς καλεῖται Οὔνημος, καὶ ἐκείνη εἶναι ἢ ἀδελφήτης, ἢ ὀνομάζεται Ἀπελπισία.

Εἰς αὐτὸς λοιπὸν παραδίδεται, ἢ ζῆ μὲ αὐτὸς εἰς τιμωρίαν. Ὑστερα πάλιν τὸν εὐγάζην ἀπ' αὐτῆς, ἢ τὸν ῥίχην εἰς ἄλλον τόπον εἰς τὴν κακοδαιμονίαν δηλαδὴ, ἢ ἐκεῖ τελειώνει κακὴν κακῶς τὴν ζωὴν του εἰς δυσυχίαις ἢ ταλαιπωρίαις, ἂν δὲν ἦθελε τὸν ἀπαντήση ἢ Μετάνοια ἀπὸ τῆς μέρους τῆς Τύχης. — ἢ τί γίνεται τότε; — ἂν τὸν ἀπαντήση ἢ Μετάνοια, τὸν ἐλευθερῶναι ἀπὸ ὅλα τὰ κακὰ, ἢ τὸν διδάσκει ἄλλην γνώμην ἢ ἐπιθυμίαν, ὅπῃ ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, ὁμοίως ἢ ἐκείνην, ὅπῃ προσκαλεῖ εἰς τὴν Ψευδοπαιδείαν. — ἢ τί ἀκολουθεῖ ἔπειτα; — ἂν δεχθῆ, εἶπεν ἐκείνην τὴν γνώμην, ὅπῃ τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, καθαρίζεται ἀπὸ αὐτῆς, ἢ ἐλευθερώνεται, ἢ γίνεται εὐδαίμων ἢ μακάριος εἰς ὅλην τε τὴν ζωὴν· εἰδὲ μὴ, πλανᾶται πάλιν ἀπὸ τὴν Φαντασίαν, ἢ Ψευδοπαιδείαν.

δεῖαν, — Ὡς Θεοὶ! τί μεγάλος εἶναι πάλιν ἢ τῆτος ὁ κίνδυνος! ἄλλὰ ποῖα εἶναι, τὸν ἠρώτησα, ἢ Ψευδοπαιδεία; — δὲν βλέπεις, μὲ ἀπεκρίθη, ἐκείνην τὴν περιοχὴν; — τὴν βλέπω. — Ἐξω λοιπὸν ἀπὸ αὐτῆν κοντὰ εἰς τὴν σφάταν, δὲν σέκει μία γυναῖκα, ἢ ὅποια φαίνεται νὰ εἶναι πολλὰ καθαρά ἢ εὐτακτος; — Ναί. — Τέτην λοιπὸν, ἢ περισσότεροι ἢ ματαιότεροι ἄνθρωποι, τὴν ὀνομάζουν Παιδείαν· ἢ δὲν εἶναι τῆ ἀληθείας ἄλλο, παρὰ ἢ Ψευδοπαιδεία.

Εἰκεῖνοι λοιπὸν, ὅπῃ ἐλευθερώνονται, ὅταν θέλουν νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, ἔρχονται πρῶτα εἰς αὐτῆν. — ἢ διατί; τὸν εἶπα, μήπως ἢ δὲν εἶναι ἄλλη σφάτα, ὅπῃ νὰ ὀδηγεῖ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; — εἶναι καὶ ἄλλη σφάτα; — Ἄμὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι, ὅπῃ περιέρχονται μέσα εἰς τὴν περιοχὴν, ποῖοι εἶναι; — αὐτοὶ εἶναι οἱ ἔρασαι τῆς Ψευδοπαιδείας, ὅπῃ ἐξαπατήθηκαν ἀπὸ αὐτῆν σοχαζόμενοι νὰ συνανασρέφονται μὲ τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. — Καὶ πῶς ὀνομάζονται αὐτοὶ; — ἄλλοι, εἶπεν, ὀνομάζονται Ποιηταὶ· ἄλλοι Ῥήτορες, ἄλλοι Διαλεκτικοὶ, ἄλλοι Μυστικοὶ, ἄλλοι Ἀριθμητικοὶ, ἄλλοι Γεωμέτραι, ἄλλοι

λοι Α'σρολόγοι, ἄλλοι Η'δονικοί, ἄλλοι Περιπατικοί, ἄλλοι Κριτικοί, καὶ ἄλλοι μὲ ἄλλα διάφορα ὀνόματα.

Ἀλλὰ ποῖαι εἶναι ἐκεῖναις ἡ γυναῖκες, ὅπῃ φαίνονται νὰ περιτρέχον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὁμοίαις μὲ ταῖς πρώταις, εἰς ταῖς ὁποῖαις, εἶπες, ὅτι εἶναι ἡ Ἀκρασία, καὶ ἡ ἄλλαις, ὅπῃ εἶναι μὲ αὐτήν; — αὐταῖς εἶναι ἐκεῖναις ἢ ἴδιαις. — καὶ πῶς ἐμβαίνον καὶ ἐδῶ; — ἐμβαίνον φεῦ! πλὴν ὀλίγον τι σπανιώτερον, καὶ ὄχι καθῶς εἰς τὴν πρώτην περιοχὴν. — Ἀλλ' ἐμβαίνον τάχα καὶ ἐδῶ ἢ φαντασίαις, — Ναι, εἶπεν· ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὰς μένει, μὰ τὴν ἀλήθειαν τὸ πιότεν, ὅπῃ ἐποτίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἀπάτην, καὶ ἡ Ἀγνοία, καὶ μὲ αὐτήν ἡ Ἀφροσύνη. Καὶ προτιότερα δὲν θέλει φύγει ἀπὸ αὐτὰς μήτε ἡ φαντασία, μήτε ἡ λοιπὴ Κακία, ἕως ὅπῃ δὲν ἔλθουν εἰς τὴν ἀληθινὴν σφάταν ἀφίνοντες τὴν Ψευδοπαιδείαν, καὶ πίνοντες τὴν καθαρτικὴν δυνάμιντις νὰ εὐγάλην ὅλα τὰ κακὰ ὅπῃ ἔχον, καὶ ταῖς φαντασίαις, καὶ τὴν Ἀγνοίαν καὶ ὅλην τὴν λοιπὴν Κακίαν· καὶ τότε ἡμποροῦν νὰ σωθῶν. Μείνοντες ὁμως ἐδῶ κοντὰ εἰς τὴν Ψευδοπαιδείαν, δὲν θέλουν ἐλευθερωθῆ ποτὲ, καὶ δὲν θέλει τοὺς λείψει κανένα κακόν, ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν μαθημάτων.

Καὶ

Καὶ ποῖα εἶναι αὐτὴ ἡ σφάτα, ὅπου φέρνει εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; — Βλέπεις, εἶπεν, ἐκεῖ ἐπάνω ἕναν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν κατοικεῖ κανένας, ἀλλὰ φαίνεται νὰ εἶναι ἔρημος; — τὸν βλέπω· — ὁμοίως καὶ μίαν μικρὴν θύραν; καὶ μίαν σφάταν ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν ὀλίγον πατημένην, καὶ ὅπῃ πολλὰ ὀλίγοι εὐρίσκονται εἰς αὐτήν, μὲ τὸ νὰ φαίνεται δύσβατος, τραχεῖα καὶ πετρώδης; — μάλισμα· — καὶ λοιπὸν δὲν βλέπεις καὶ ἕνα βενὸν ὑψηλόν, ὅπῃ φαίνεται νὰ ἔχη καὶ ἕνα μονοπάτι πολλὰ στενόν, καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη περικυκλωμένον ἀπὸ γκρημνοὺς πολλὰ βαθεῖς; — τὰ βλέπω· — αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ σφάτα, ὅπῃ φέρνει εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, τῆς ὁποίας ἡ θεωρία εἶναι πολλὰ φοβερή· καὶ ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τῆ βενῆ δὲν βλέπεις καὶ μίαν μεγάλην καὶ ὑψηλὴν πέτραν περιτριγυρισμένην ἀπὸ γκρημνῆς; — τὴν βλέπω· — βλέπεις καὶ δύο γυναῖκες, ὅπῃ σέκον ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν καλοφρεμμέναις καὶ ὑγιεῖς τῷ σώματι, ἢ ὁποῖαις μὲ μεγάλην προθυμίαν ἀπλωνοῦν τὰ χέριατων; — ταῖς βλέπω· ἀλλὰ πῶς ὀνομάζονται αὐταῖς;

Β

Η'

Ἡ μία ὀνομάζεται Ἐγκράτεια, καὶ ἡ ἄλλη Καρτερία· καὶ εἶναι ἀδελφαῖς καὶ ἡ δύο. — Ἀλλὰ διατί ἀπλωνεν μετ' ὅσῃν προθυμίαν τὰ χέριατων; — παρὰ κινῶν, εἶπεν, ἐκείνους, ὅπῃ πλησιάζουν εἰς τὸν τόπον νὰ λαμβάνουν τὸ ῥῆμα, καὶ νὰ μὴν ξεπάζονται ἀπὸ ταῖς δυσκολίαις, λεγόντάς τες, ὅτι ὀλίγον ἀκόμι ἔχουν νὰ ὑπομείνουν διὰ νὰ φθάσῃ εἰς μίαν καλὴν σφάταν. — Καὶ ὅταν φθάσῃ πλέον εἰς τὴν πέτραν, μετ' ἅ τι τρόπον ἀνεβαίνου ἐπάνω; ὡσάν ὅπῃ δὲν βλέπω κάμμιναν σφάταν ὅπῃ νὰ φέρῃ εἰς αὐτήν. — Αὐταῖς ἢ ἴδιαις κατεβαίνου ὀλίγον κάτω ἀπὸ τὸν γκρημνόν, καὶ τὴν τραβῶν ἐπάνω εἰς αὐταῖς, ὕστερα τὴν παραγγέλλου νὰ ἀναπαυθῶν, καὶ ὀλίγον ὑπερώτερα τὴν δίδου ἰσχύον καὶ διάρτος, καὶ τὴν ὑπέσχονται νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἀληθινήν Παιδείαν, καὶ τὴν δείχνου τὴν σφάταν πῶς εἶναι καλὴ, ἴτια καὶ εὐκολοπάτητη, καὶ καθαρὴ ἀπὸ κάδε κακὰ, καθὼς τὴν βλέπεις.

Ἐτὶ φαίνεται κατὰ ἀλήθειαν. — Δὲν βλέπεις, εἶπε, καὶ ἐμπρὸς εἰς ἐκεῖνο τὸ δάτος ἕναν τόπον, ὅπῃ φαίνεται νὰ εἶναι ὠραῖος, καὶ ὡσάν ἕνα λειβάδι, καταφωτισζόμενος ἀπὸ πολὺ φως; — μάλιστ' — βλέπεις πρὸς τέτοις εἰς τὴν μέ-

σιν

σιν τὴν λειβάδι μίαν ἀλλήν περιουχὴν με μίαν πόρταν; — ἔτσι εἶναι· ἀλλὰ πῶς ὀνομάζεται αὐτὸς ὁ τόπος; — κατοικητήριον τῶν εὐδαιμόνων, εἶπεν· ἐπειδὴ ἐδὼ κατοικῶν ὄλαις ἢ Ἀρεταῖς καὶ ἢ Εὐδαιμονία. — Ναί, κατὰ ἀλήθειαν, τὸς ὁ τόπος εἶναι ὠραῖος καὶ τερπνός. — Λοιπὸν βλέπεις καὶ κοντὰ εἰς τὴν πόρταν μίαν ὠραῖαν γυναῖκα με πρόσωπον σεμνὸν καὶ εὐτακτὸν, μεσιακῆς ἡλικίας, καὶ με φόρεμα ἀπλὸν καὶ ἀκαλλώπιστον, ὅπῃ σέκεται ὄχι εἰς σρογγυλὴν, ἀλλὰ εἰς τετράγωνην πέτραν, ὅπου ἔχει τὸ σερεὸν καὶ ἀκίνητον· καὶ κοντὰ εἰς αὐτὴν ἄλλαις δύο γυναῖκες, ὅπῃ φαίνονται νὰ εἶναι θυγατέρες τῆς; — ὅλα εἶναι καθὼς τὰ λέγεις. — ἀπ' αὐταῖς λοιπὸν ἐκεῖνη ὅπῃ σέκει εἰς τὴν μέσην, εἶναι ἢ Παιδεία, ἢ ἄλλη ἢ Ἀλήθεια καὶ ἢ ἄλλη ἢ Πειθώ. — Καὶ διατί σέκει αὐτὴ ἐπάνω εἰς τετράγωνην πέτραν; — Τὸτο φανερώνει, ὅτι ἢ σφάτα, ὅπῃ φέρνει εἰς αὐτήν, εἶναι ἀσφαλὲς καὶ βεβαία εἰς τὴν ὁδοιπόρος· καὶ ὅτι ὅσα δίδει εἶναι βέβαια καὶ παντοτεινὰ εἰς ἐκείνους, ὅπῃ τὰ λαμβάνου. — Καὶ τί εἶναι ἐκεῖνα, ὅπῃ δίδει αὐτὴ; — Εἶναι, μετ' ἀπεκρίθη, Θάρσος, καὶ Ἀφοβία. — καὶ αὐτὰ πάλιν τί εἶ-

B 2

και;

ναι; — Επισήμη, ἢ Γνώσις, ὅπῃ νὰ μὴν ἤμπορῶν νὰ πάθῃ κανένα κακὸν εἰς τὴν ζωὴν τῆς.

Μεγάλα τῆ ἀληθείᾳ, πολλὰ μεγάλα εἶναι αὐτὰ τὰ δῶρα! ἀλλὰ διὰ ποίαν αἰτίαν σέκεται αὐτὴ ἔττι ἔξω ἀπὸ τὴν περιοχὴν; — διὰ νὰ ἐπισκέπτεται ἐκείνους, ὅπῃ ἔρχονται, ἢ νὰ τὴς ποτίζῃ μὲ τὴν καθαρτικὴν τῆς δύναμιν, ἢ ὑπερα ἀφ' οὗ καθαρῶδῶν εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, τὴς ἐμβάζει μέσα εἰς ταῖς Ἀρεταῖς. — Καὶ πῶς γίνεται τῆτο; ἐγὼ δὲν τὸ καταλαμβάνω παντελῶς. — Θέλεις τὸ καταλάβει ὀγλήγορα, μὲ εἶπε· καθὼς ἕνας, ὅπῃ πάσχει ἀπὸ βαρεῖαν ἀσθένειαν, πηγαίνωντας εἰς τὸν ἰατρὸν, τὸν καθαρίζει πρῶτα μὲ καθαρτικὰ ἀπὸ ὅλα τὰ νοσοποιὰ αἰτία, ἢ ὑπερα τὸν ἀποκατασταίνει εἰς τὴν προτέραν ὑγίειαν, ἢ ἂν δὲ τὸν ὑπακῆσῃ εἰς ἐκεῖνα, ὅπῃ τὸν ἐδιώρισε, τὸν διώχνει ἔξω, ἢ φθείρεται ἀπὸ τὴν νόσον. — αὐτὸ τὸ καταλαμβάνω πολλα καλὰ. — Κατὰ τὸν ὅμοιον λοιπὸν τρόπον ἢ ὅταν φθάσῃ τινὰς πρὸς τὴν Παιδείαν, τὸν ἐπισκέπτεται ἢ τὸν ποτίζει μὲ τὴν δύνάμιν τῆς, διὰ νὰ τὸν καθαρῆσῃ πρῶτα, ἢ νὰ ξεριζώσῃ ἀπὸ αὐτὸν ὅλα τὰ κακὰ, ὅπῃ εἶχεν ἐρχόμενος. — Καὶ ποῖα εἶναι αὐτὰ;

Ἡ

Ἡ Ἀγνοία, ἢ ἡ Πλάνη, ὅπῃ ἐπατίθη ἀπὸ τὴν Ἀπάτην· ἢ ἡ Ἀλαζονεία, ἢ Ἡπιθυμία, ἢ Ἀκρασία, ἢ Θυμὸς, ἢ Φιλαργυρία, ἢ ὅλα τὰ ἄλλα, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐχορτάθη εἰς τὴν πρώτην περιοχὴν. — Καὶ ἀφ' ἧ καθαρῶδῃ πῆ τὸν σέλλει; — Μέσα εἰς τὴν Εἰσηγήμην καὶ εἰς ταῖς ἄλλαις Ἀρεταῖς. — Καὶ ποῖαι εἶναι αὐταῖς; — Δὲν βλέπεις μέσα εἰς τὴν πόρταν ἕναν χορὸν γυναικῶν, ὅπου φαίνονται τόσον ὠραίας ἢ εὐτακταῖς, ἢ ὅπῃ ἔχον ἀπλᾶ ἢ σεμνὰ φορέματα; ἢ δὲν κοιλάζεις τί ἀπλασαις ἢ ἀκαθωπίσαις ὅπῃ εἶναι; — ταῖς βλέπω, ἀλλὰ πῶς ὀνομάζονται; — ἡ πρώτη ὀνομάζεται Εἰσηγήμη· ἢ ἡ ἄλλαις εἶναι ἀδελφαῖς τῆς ἡγῶν ἢ Ἀνδρεία, ἢ Δικαιοσύνη, ἢ Καλοκαγαθία, ἢ Σωφροσύνη, ἢ Εὐταξία, ἢ Ἐλευθερία, ἢ Ἐγκράτεια, ἢ ἡ Πραότης.

Ὡ τί ὠραίας ὅπῃ εἶναι! ἐφώνησα, ἢ τί ἐλπίδες ὅπῃ ἔχομεν! — εἰάν καταλάβετε, εἶπε, ἢ εἰάν βάλετε εἰς πράξιν τὰ ὅσα ἀκῆετε. — Ἀλλὰ θέλομεν προσέξει ὅσον εἶναι δυνατόν. — Σάν κάμετε λοιπὸν ἔττι, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι θέλετε σωθῆ. — Καὶ ὅταν λάβῃ αὐταῖς τὸν ἄνθρωπον, πῆ τὸν πηγαίνον; —

εἰς

εἰς τὴν μητέρα των, εἶπε· — καὶ αὐτὴ ποῖα εἶναι; — ἡ Εὐδαιμονία. — Καὶ πῶς εἶναι αὐτή; — Βλέπεις ἐκεῖνην τὴν κράταν, ὅπως φέρνει εἰς ἐκεῖνον τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὃ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀκρόπολις ὅλων τῶν περιοχῶν; — πολλὰ καλὰ τὸν βλέπω. — καὶ λοιπὸν βλέπεις καὶ εἰς τὸ προπύλαιον μίαν γυναῖκα μὲ ἡδὸς σεμνὸν καὶ εὐσαφές, ὡραία καὶ πάγκαλον, ὅπως κάθεται ἐπάνω εἰς ἕνα ὑψηλὸν θρόνον, σολισμένη ἐλευθέρως καὶ ἀπεριέργως, καὶ σεφανωμένη μὲ σέφανον ἀνδρῶν εἰς ἕνα ἐξαιρετὸν τρόπον; — φαίνεται καθὼς τὴν περιγράφεις· — αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ Εὐδαιμονία. — Καὶ τί κάμνει ὅταν φθάσῃ τινὰς εἰς αὐτήν; — τὸν σεφανώνει μὲ τὴν δύναμίν της ἡ Εὐδαιμονία, καὶ ὅλαις ἢ ἄλλαις Ἀρεταῖς, ὡς ἀν ἐκεῖνες, ὅπως ἐνίκησαν τὲς μεγαλύτερες ἀγῶνας. — καὶ ποῖος ἀγῶνας ἐνίκησεν αὐτός; — τὲς μεγαλύτερες, εἶπε, καὶ τὰ μεγαλύτερα καὶ ἀγριώτερα θηρία, ὅπως προθήτερα τὸν ἐκατάτρογαν, τὸν ἐτιμωρῆσαν, καὶ τὸν ἐκατάδάλωναν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐνίκησε, καὶ τὰ ἐδίωξεν ἀπὸ κοντά τῆς, καὶ ἔγινε νικητὴς τῆς ἑαυτῆς τῆς· ὡς ὅπως ἐκεῖνα δαλεύουν τώρα αὐτὸν, καθὼς αὐτὸς τὰ ἐδούλευε πρότερον.

Καὶ

Καὶ ποῖα εἶναι τὰ θηρία, ὅπως ἐνίκησεν; ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ πολλὰ νὰ τὰ μάθω. — Πρῶτον, εἶπε, τὴν Ἀγνοίαν, καὶ τὴν Πλάνην· ἢ δὲν σὲ φαίνονται αὐτὰ θηρία; — καὶ μάλισμα μεγάλη καὶ φοβερά, τοῦ ἀπεκρίθηκα. — Ὑστερὰ τὴν Δύπην, τὴν Ἰδουρμόν, τὴν Φιλαργυρίαν, τὴν Ἀκρῆτιαν καὶ ὅλην τὴν θοπήν κακίαν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐξήσῃς τώρα, καὶ δὲν ἐξησιάζεται ἀπ' αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον. — Ὡς τὶ μεγάλα κατορθώματα! ὡς τὶ μεγάλας νίκαις! ἐφώναξα· ἀλλ' εἶπέ με παρκαλῶ καὶ τῆτο ποῖαν δύναμιν ἔχει τὸ σεφάνι, μὲ τὸ ὁποῖον, εἶπες, ὅτι τὸν σεφανώνων; — ἔχει, ὡς νῆε, δύναμιν εὐδαιμονικήν! ἐπειδὴ ἐκεῖνος, ὅπως σεφανωθῆ μὲ αὐτὴν τὴν δύναμιν, γίνεται εὐδαίμων καὶ μακάριος· καὶ δὲν ἔχει ταῖς ἐλπίδες τῆς Εὐδαιμονίας εἰς τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα, ὅπως εἶναι ἄστατα καὶ ἀβέβαια, ἀλλὰ εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς.

Πολλὰ λαμπρὰ εἶναι ἡ νίκη, ὅπου μὲ λέγεις! ἀλλ' ἀφ' ἧς σεφανωθῆ, τί κάμνει, ἢ πῶς πηγαίνει; — τὸν σηκάνου ἢ Ἀρεταῖς, καὶ τὸν πηγαίνων εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐλθῆ πλοτήτερα, καὶ ἐκεῖ τῆς δείχνων ἐκεῖνες, ὅπως κατοικῆν, καὶ τὸν κάμνον νὰ ἰδῆ εἰς τὴν ἀθλί-

ἀθλίαν ἢ ἐλεεινήν κατάσασιν ζῆν, ἢ πῶς σφάλλων καθημερόσιν εἰς τὴν ζωὴν, καὶ πλανῶνται, ἢ κωλοσύρονται ὡσάν οἱ νικημένοι ἀπὸ τῆς ἐχθρῆς· ἄλλοι ἀπὸ τὴν Ἀκρασίην, ἄλλοι ἀπὸ τὴν Ἀλμαζονείαν, ἄλλοι ἀπὸ τὴν Φιλαργυρίαν, ἄλλοι ἀπὸ τὴν Κενυδοξίαν, ἢ ἄλλοι ἀπὸ ἄλλα κακά· ἢ δὲν ἤμπωρῆν νὰ λυθῆν ἀπὸ τὰ κακά, ὅπῃ τῆς κρατῆν δεμένους, διὰ νὰ ἐλευθερωθῆν ἢ νὰ φθάσεν ἐδῶ· ἀλλὰ ταράττονται εἰς ὄλην τῆς τὴν ζωὴν· ἢ αὐτὰ τὰ παθόντων, ἐπειδὴ δὲν ἤμπωρῆν νὰ εὕρουσιν τὴν σφάτταν, ὅπῃ φέρνει ἐδῶ, μὲ τὸ νὰ ἀλησιμόνησαν τὴν παραγγελίαν τῆ Δαιμονίου,

Καλὰ λέγεις· ἀλλ' εἰς τῆτο πάλιν ἀπορῶ· διὰ ποίαν αἰτίαν τῆ δείχνων πάλιν ἢ Ἀρεταῖς τὸν τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖου ἤλθεν; — ἐπειδὴ τότε διὰ τὴν Ἀγνοίαν ἢ τὴν Πλάνην, ὅπῃ ἐποτίσθηκε, δὲν ἐγνώριζεν ἀκριβῶς ἢ σαφῶς τὰ ἐκεῖ πράγματα, ἀλλ' ἐδίσαζε, ἢ ἐνόμιζεν ἀγαθὰ, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ, ἢ κακά, τὰ μὴ ὄντα κακά· διὰ τῆτο ἐζῆ· εἰ ἢ κακά, καθῶς ἢ οἱ ἄλλοι, ὅπῃ διατρίβων ἐκεῖ. Τῶρα ὁμῶς ὅπῃ ἔλαβε τὴν Ἐπιστήμην ἢ τὴν Γνώσιν τῶν συμφερόντων, πρῶτον μὲν ζῆ
αὐ-

αὐτὸς καλὰ, ἢ ἔπειτα βλέπει καθαρὰ ἢ τρίτος πῶς δυσυχῆν τῆ ἀληθείᾳ.

Καὶ ἕσπεραν ἀφ' ἧ τὰ θεωρήσῃ αὐτὰ, τί κάμνει, ἢ πῆ πιγαίνει; — ὅπῃ θέλει, μῆ εἶπεν· ἐπειδὴ πεθερὰ δὲν εἶναι πλέον κίνδυνος εἰ αὐτὸν, ὡσάν νὰ ἤθελε κατοικῆ εἰς τὸ Κωρύκιον (ε)· ἢ ὅπῃ ἢ ἂν ὑπάγῃ, θέλει ζῆσῃ εἰς ὅλα καλὰ, ἢ μὲ καθε ἀσφάλειαν· διατὶ ὅλοι θέλων τὸν ὑποδέχονται μετὰ χαρᾶς, καθῶς οἱ ἄρρωστοὶ τοῦ ἱατροῦ. — Καὶ δὲν φοβεῖται λοιπὸν πλέον ἐκεῖναις ταῖς γυναῖκες, ὅπῃ ταῖς ἔλεγες πῶς εἶναι θηρία, μὴν τύχη ἢ πάδη κἀνενα κακὸν ἀπὸ αὐταῖς; — παντάπασιν· αὐτὸς δὲν θέλει βασανισθῆ ὡσπὲ εἰς τὸν αἰῶνα μῆ-

τε

(ε) Κωρύκια σπήλαια ἦτον δύο· περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ὁ Στράβων. Γεωγ. 9. ἢ 14. βιβλ. τὸ ἓνα εἰς τὴν Κικιλίαν, κυκλωτερές, σύσκιον, ἢ κατάφυτον ἀπὸ τὸν πλέον ἐξαιρετὸν κρόκον· ἢ τὸ ἄλλο εἰς τὸν Παρνασσόν, μυθολογούμενον ὡς κατοικητήριον τῶν νυμφῶν. Ποσὸν ἀπὸ τὰ δύο ἐννοεῖ, δὲν ἠξεύρω νὰ τὸ εἰπῶ. Αὐτὸ τὸ Κωρύκιον σπήλαιον τὸ εἶχαν οἱ παλαιοὶ ὡς παράδειγμα μεγάλης ἀσφαλείας.

τε ἀπὸ Οὔνην, μήτε ἀπὸ Λύπην,
μήτε ἀπὸ Ἀκρασίαν, μήτε ἀπὸ Φι-
λαργυρίαν, μήτε ἀπὸ Πενίαν, μήτε
ἀπὸ κανένα ἄλλο κακόν, ἐπειδὴ τὰ
ἐξησιάζει ὅλα, καὶ τὰ τζαλαπατεῖ. Καὶ
καθὼς ἐκεῖνοι, ὅπῃ τὴς ἐδάγκασε μίαν
φορὰν ἢ ὄχεντρα, δὲν φοβῆνται πλέον
ἀπὸ κανένα φίδι· ὡστὴν ὅπῃ τὰ φίδια,
ὅπῃ κακοποιῶν τὴς ἄλλης μέχρι θανάτου,
ἐκείναι μόνον δὲν ἤμπορῶν νὰ τὴς βλάψῃ
μὲ τὸ νὰ ἔχῃν τῆτον τὸ ἀντιφάρμακον·
παρομοίως καὶ τῆτον δὲν ἤμπορῶν νὰ τὸν
βλάψῃν αὐτὰ τὰ θηρία, ἐπειδὴ καὶ ἔχει
τὸ ἀντιφάρμακον (ζ).

Πολλὰ ὄρθα μῦθ φαίνεται νὰ λέγῃς.
Ἄλλ' εἰπέ με ἀκόμι καὶ τῆτον· ποῖοι εἶναι
ἐκεῖνοι, ὅπῃ φαίνεται νὰ ἔρχονται ἐκεῖ-
θεν ἀπὸ τὸ βηνόν; καὶ ἀπὸ τὴς ὁποίας οἱ
μὲν σεφανωμένοι, δείχνῃν μεγάλην χα-
ρὰν

(ζ) Ὡς φαίνεται δὲ νὰ ἦτον τὸ παλαιὸν κά-
μία κοινὴ δόξα τῆ λαῶ, ὅτι ὅποιος δαγκά-
σῃ ἀπὸ τὴν ὄχεντραν δὲν φοβεῖται πλέ-
ον ἀπὸ ἄλλο φίδι· ἀπὸ αὐτὴν λοιπὸν
τὴν δόξαν ἐπῆρε τὴν παρομοίωσίν τε χωρὶς
νὰ ἔχη χρεῖαν νὰ ἐξετάξῃ ἂν εἶναι ἀλη-
θινῆς ἢ ψευδῆς ἐκείνη ἢ δόξα.

ρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, οἱ δὲ ἀσεφάνωτοι φαί-
νονται ἀπελωτισμένοι, καὶ ζητῶν νὰ συντρί-
ψῃν τὰ ποδάρια καὶ τὴν κεφαλὴν, ἀλλὰ
ἐμποδίζονται ἀπὸ μερικαῖς γυναῖκες; —
οἱ μὲν σεφανωμένοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐ-
κατευωδόθησαν σοφοὶ καὶ ὑγιεῖς πρὸς τὴν
Παιδείαν, καὶ χαίρουσι διὰ τῆτον ὅπῃ τὴν
ἐπέτυχαν· οἱ δὲ ἀσεφάνωτοι, ἄλλοι εἶ-
ναι διωγμένοι ἀπὸ τὴν Παιδείαν, καὶ γυρί-
ζουσι ὀπίσω εἰς κακὴν καὶ ἀθλίαν κατάστασιν·
καὶ ἄλλοι δειλότεροι, οἱ ὁποῖοι φθάνοντες
ἕως τὴν Καρτερίαν, πάλιν γυρίζουσι ὀπίσω,
καὶ πλανῶνται ἐνθεν κακεῖθεν μὲ τὸ νὰ μὴν
εὐρίσκῃν τὸν δρόμον.

Ἄλλὰ ποῖαις εἶναι ἡ γυναῖκες, ὅπου
τὴς ἀκολοθεῖν; — εἶναι Λύπαις, καὶ Οὔ-
ναις, καὶ Ἀθυμίαις, καὶ Ἀδοξίαις, καὶ Ἀ-
γνοίαις. — Ἄν εἶναι ἔτσι, καθὼς λέ-
γεις, ὅλα τὰ κακὰ τὴς ἀκολοθεῖν! —
ὅλα τὴς ἀκολοθεῖν μὲ τὴν ἀλήθειαν. Ἄλ-
λὰ τὸ παράξενον εἶναι, ὅπῃ ὅταν φθά-
σῃν εἰς τὴν πρώτην περιοχὴν πρὸς τὴν
Ἠδυπάθειαν καὶ τὴν Ἀκρασίαν, δὲν κατη-
γορῶν τὸν ἑαυτὸν τὴς, ἀλλὰ ἀρχινῶν καὶ
ὕβριζου καὶ τὴν Παιδείαν, καὶ ἐκείναις, ὅπου
πηγαίνου εἰς αὐτὴν, λέγοντες ὅτι εἶναι
ταλαίπωροι, καὶ ἀθλιοὶ καὶ κακοδαίμονες, οἱ
ὁποῖοι ἄφρισαν τὴν ζωὴν, ὅπῃ ζῆσαν αὐτῶν,
καὶ

ἔπειγαν νὰ ζήσῃ κακὰ καὶ δυσυχησιμέ-
να, δίχως νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ τόσα ἀ-
γαθὰ, ὅπῃ λέγουσιν πως χαίρονται αὐτοί.

Καὶ ποῖα ὀνομάζου αὐτοὶ ἀγαθὰ; —
τὴν Ἀσωτίαν δηλονότι, καὶ τὴν Ἀκρασίαν.
Ἐπειδὴ νομίζου πως ἀπολαμβάνου μεγά-
λα ἀγαθὰ ὅταν τυφροποιῦν ὡστὲν τὰ κτή-
νη. — Ἀλλ' ἐκεῖναις ἢ ἄλλαις γυναῖκες,
ὅπῃ ἔρχονται ἀπ' ἐκεῖ μὲ χαροποιὸν καὶ
γελαστὸν πρόσωπον, πως ὀνομάζονται; —
Φαντασίαις, εἶπε· καὶ ἀφ' ἧ φέρου εἰς τὴν
Παιδεῖαν ἐκεῖναις, ὅπῃ ἐμβήκαν εἰς ταῖς
Ἀρεταῖς, γυρίζου πάλιν ὀπίσω διὰ νὰ
φέρου καὶ ἄλλαις, καὶ νὰ ἀπαγγεῖλῃν ὅτι
ἐγίναν ὡλέον εὐδαίμονες ἐκεῖνοι, τὰς ὁ-
ποῖαις εἶχαν φέρη. — Καὶ ἐμβαίνου αὐ-
ταῖς μέσα εἰς ταῖς Ἀρεταῖς; — Ὁχι, εἶ-
πεν, ἐπειδὴ δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ
ἐμβῇ ἢ Φαντασία πρὸς τὴν Ἐπισημὴν ἀ-
μὴ τὰς παραδίδου εἰς τὴν Παιδεῖαν, καὶ ἀφ'
ἧ ταῖς παραλάβῃ ἢ Παιδεῖα ἐπιστρέφου
αὐταῖς ὀπίσω, διὰ νὰ φέρου καὶ ἄλλαις, κα-
θὼς τὰ καράβια ξεφορτωνόμενα, γυρίζου
διὰ νὰ ξαναφορτώσῃν.

Αὐτὰ μᾶς τὰ ἐξήγησες πολλὰ κα-
λά· ἀλλὰ τῆτο δὲν μᾶς τὸ ἐφανέρωσες
ἀκόμη· τί παραγγέλει τὸ Δαιμόνιον ἐ-
κεῖναις, ὅπῃ ἐμβαίνου εἰς τὴν ζωὴν νὰ κά-

μην;

μην; — νὰ θαρῶν, εἶπεν· ὁθεὺς θαρ-
ραῖτε καὶ ἐστεῖ, ἐπειδὴ θέλω σὰς τὰ ἐξή-
γήσει ὅλα χωρὶς νὰ ἀρήσω τίποτε. —
Καλῶς ἔλπιουσας μᾶς ἕδαις, τὸν εἶπε· καὶ
τῆτος ἀπλῶνεται τὸ χέριτε. βλέπετε,
εἶπεν, ἐκεῖνῃ τὴν γυναῖκα, ὅπῃ φαίνεται
τυφλὴ καὶ σέκει ἐπάνω εἰς μίαν προγγυ-
λὴν πέταν, περὶ τῆς ὁποίας σὰς εἶπα
πρὸ ὀλίγου ὅτι ὀνομάζεται Τύχη; — τὴν
βλῖπομεν. — Τὸ Δαιμόνιον λοιπὸν πα-
ραγγέλει νὰ μὴν δίνου πίσιν εἰς αὐτὴν, καὶ
νὰ μὴν νομίζου ὡς ἀσφαλὴ καὶ βέβαια, τὰ
ὅσα λάβου ἀπὸ αὐτὴν, ἀλλ' ἠδὲ διὰ ἴ-
διάτης νὰ τὰ σοχάζωνται, ἐπειδὴ κήμη-
μία δυσκολία δὲν εἶναι νὰ τὰ παρῇ πάλιν
ἀπὸ αὐτῆς καὶ νὰ τὰ δώσῃ εἰς ἄλλαις, ὡ-
στὲν ὅπῃ εἶναι συνειδησμένη νὰ τὸ κάμνῃ,
καὶ δὲν εἶναι τῆτη ἢ πρωτῆ τις φορὰ. Διὰ
τῆτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν παραγγέλει νὰ
μὴν ἀφίεται νὰ νικηθῇ τινὰς ἀπο τὰ δό-
ρατης, ἀλλ' ἔτε νὰ χαίρεται ὅταν τὰ δί-
δῃ, ἔτε νὰ λυπῆται ὅταν τὰ ἀφαιρῇ· καὶ
ἔτε νὰ τὴν κατηγορῇ, ἔτε νὰ τὴν ἐπαινῇ,
ἐπειδὴ καὶ δὲν κάμνει κανένα πρᾶγμα μὲ
λόγον, ἀλλ' ὡς ἔτυχε μάταια καὶ ἀπρο-
βόλευτα, καθὼς σὰς εἶπα καὶ προητέ-
ρα. Διὰ τῆτο συμβελεύει τὸ Δαιμόνιον
νὰ μὴν θαυμάζωμεν εἰς ὅτι αὐτὴ κάμνει,

μή-

μήτε νὰ γινώμεσθην ὁμοιοὶ μετὰ τὰς κακοὺς
 χρεοφειλέτας, οἱ ὅποιοι ὅταν λαμβανῶν
 τὰ ἄσπρα ἀπὸ τὰς ἀνδρώπων, χαίρονται
 καὶ τὰ σοχάζονται ὡς ἴδια· ἀλλ' ὅταν τὰς
 ἰὰ γυρεύσῃ ὀπίσω, ἀγανακτῶν, καὶ τὰς
 φαίνεται πῶς ἔπασαν κἀνένα μεγάλο κα-
 κόν, χωρὶς νὰ σοχαθῶν, ὅτι τὰ ἔλαβαν
 μετὰ τήν τὴν συμφωνίαν, ὅπῃ νὰ τὰ
 ἐπιστρέψῃ εἰς κάθε ἀναζήτητιν τῆ νοικο-
 κύρη· ἔτσι συμβαλέουσι τὸ Δαιμόνιον νὰ
 σοχαζώμεθα καὶ ἡμεῖς τὰ δωράτης, καὶ νὰ
 ἐνθυμέμεθα ὅτι τῆτο εἶναι τὸ ἰδίωμα τῆς
 Τύχης, νὰ μᾶς ὑπερῆ ἀπ' ἐκεῖνα, οποῦ
 μᾶς ἔδωκε, καὶ πάλιν εἰς ὀλίγον καιρὸν
 νὰ μᾶς τὰ ἀποδίδῃ πολλαπλάσια, νὰ μᾶς
 ἀφαιρῆ πάλιν ὅσα μᾶς ἔδωκε, καὶ ὄχι μόν-
 ον αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ προὔπαρχοντα.
 Παραγγέλει λοιπὸν τὸ Δαιμόνιον ὅταν
 λάβῃ τινὰς ἐκεῖνα ὅπῃ δίδει, νὰ τρέξῃ ἑυ-
 ζὺς ἔχωντάς τα εἰς τὴν βεβαίαν καὶ ἀσ-
 φαλῆ δόσιν.

Καὶ ποῖα εἶναι αὐτή; — ἐκεῖνη, ὅ-
 πῃ θέλῃ λαβεῖ ἀπὸ τὴν Παιδείαν, ἀν-
 φθάσῃ ἀβλαβεῖς εἰς αὐτήν. — καὶ αὐτὴ
 ποῖα εἶναι; — ἡ ἀληθινὴ Ἐπιστήμη τῶν
 συμφερόντων, καὶ ἡ ἀσραχὴς καὶ βεβαία καὶ
 ἀμετάβλητος δόσις τῶν χαρισμάτων της.
 Προσάζει λοιπὸν νὰ καταφύγῃ ὀγλήγο-
 ρα

ρα εἰς αὐτήν· καὶ ὅταν ἔλθῃ εἰς ἐκεῖνας
 ταῖς γυναῖκες, ὅπῃ σὰς εἶπα προτιότερα
 πῶς ὀνομάζονται Ἀκρασία καὶ Ἡδυπάθεια,
 τῆς παραγγέλει νὰ φύγῃ ὀγλήγορα καὶ
 ἀπὸ αὐταῖς. καὶ νὰ μὴν ταῖς πιεθεύσῃ παν-
 τελῶς ἕως νὰ φθάσῃ τὴν Ψευδοπαιδείαν.
 Κοντὰ εἰς αὐτήν τὰς παραγγέλει νὰ μεί-
 νῃ κάμποσον καιρὸν, καὶ νὰ λάβῃ ὅ,τι θέ-
 λῃ ἀπὸ αὐτήν ὡσὰν ἐφόδιον (ζκερὸν), καὶ
 ἔπειτα νὰ υπάγῃ χωρὶς ἄργητα, εἰς
 τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. Τῆτο εἶναι ἐκεῖ-
 νο, ὅπῃ παραγγέλει τὸ Δαιμόνιον, καὶ
 ὅποιοι ἀθετήσῃ τὴν παραγγελίαν του,
 χάνεται κακὴν κακῶς.

Ἰδὲ, ὡς ξένοι, ὁ μῦθος, ὅπῃ εἶναι
 ζωγραφισμένος εἰς τὴν εἰκόνα· εἶδὲ καὶ ἔ-
 χετε χρεῖαν νὰ ἐρωτήσετε πλατύτερον
 περὶ τῆτων, κἀνέναν δὲν σὰς ἐμποδίζει.
 ἀλλὰ θέλετε λάβῃ εἰς ὅλα παρ' ἐμοῦ
 τὴν ἀποκρισιν. — Πολλὰ σὲ εὐχαρισθῆμεν;
 ἀλλὰ τί τὰς παραγγέλει τὸ Δαιμόνιον
 νὰ λαβῇ ἀπὸ τὴν ψευδοπαιδείαν; — ἐ-
 κείνα ὅπῃ φαίνονται νὰ εἶναι ὠφέλημα —
 καὶ ποῖα εἶναι αὐτὰ; — γράμματα εἶπε,
 καὶ τὰ ἄλλα μαθήματα, δὲ τὰ ὅποια λέ-
 γει καὶ ὁ Πλάτων πῶς ἔχῃ δύναμιν χαλι-
 νῆ εἰς τὰς νέας, μὴν ἀφίνοντες τὰς νὰ τρα-
 βωνται ἀπὸ ἄλλα πράγματα. — Καὶ εἶ-

και ἀνάγκη νὰ τὰ ἔχη τινὰς αὐτὰ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; — ἀνάγκη δὲν εἶναι· εἶναι ὅμως χρήσιμα. Πλὴν εἰς τὸ νὰ γένη τινὰς καλὸς, δὲν συμφέρειν τίποτες. — Λέγεις λοιπὸν, ὅτι δὲν χρησιμεύειν αὐτὰ τίποτες εἰς τὸ νὰ γένη τινὰς καλὸς ἀνδρῶπος; — ὄχι βέβαια. Ἐπειδὴ ἔχωρὶς αὐτὰ ἢμπορεῖ νὰ γένη τινὰς καλὸς ἢ ἐνάρετος· δὲν εἶναι μ' ὅλον τῆτο ἄχρηστα ἢ αὐτὰ. Διατὶ καθὼς κἄποτες καταλαμβάνομεν μὲ δραγματῶν ἐκεῖνα ὅπῃ λέγουσιν οἱ ἄλλοι, καὶ μ' ὅλον τῆτο δὲν ἠθέληεν εἶναι ἄχρηστον νὰ εἶχαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν γνῶσιν ἐκείνης τῆς γλώττης· ἔτσι ἡμᾶς ὄρμεν νὰ κάμωμεν ἢ χωρὶς αὐτὰ τὰ μαθήματα, εἶναι ὅμως χρήσιμον, καθὼς εἶπα, νὰ τὰ ἰξεύρῃ ἀνδρῶπος.

Καὶ πῶς, τὸν εἶπα, τῆτοι οἱ μαθηματικοὶ δὲν ἔχον κἀνένα προτέρημα ἀπὸ τῆς λοιπῆς ἀνθρώπου διὰ νὰ γένην καλοὶ; — πῶς ἢμπορῶν νὰ ἔχον, εἶπεν, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἢ αὐτοὶ, καθὼς οἱ ἄλλοι, φαίνονται ἀπατημένοι περὶ ἀγαθῶν ἢ καλῶν, ἢ πρὸς τέτοις κυριευμένοι ἀποπᾶσαν κακίαν; ἔπειδὴ τίποτες δὲν ἐμποδίζουσι νὰ ἰξεύρῃ τινὰς γράμματι, νὰ εἶναι ἐγκρατῆς ὅλων τῶν μαθημάτων, ἢ εἰς τὸν ἴδιον

ἴδιον καιρὸν νὰ εἶναι μέθυτος, ἢ ἀκρατῆς, ἢ φιλάργυρος, ἢ ἀδικος, ἢ προδοτικῶς, ἢ τέλος πάντων ἄγναστος· ἢ τέτοιους ἢμπορεῖς νὰ ἰδῆς πολλὰς· πῶς ἢμπορῶν λοιπὸν αὐτοὶ, διὰ τὰ κακὰ μαθήματα, νὰ προέχον ἀπὸ τῆς ἄλλης εἰς τὸ νὰ γένην καλοὶ; τῆτο δὲν ἔπεται κατ' ἠθένην τρόπον ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ σᾶς εἶπα. — Ἀλλ' αὐτοὶ διατρέβον μ' ὅλον τῆτο εἰς τὴν δευτέραν περιοχὴν, ὡτάν νὰ πλησιάζουσι εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. — Καὶ τί τοῦς ὠφελεῖ, εἶπε, τῆτο, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἢμπορεῖ νὰ ἰδῆ τινὰς πολλὰς ἄλλης νὰ ἐρχονται ἀπὸ τὴν πρώτην περιοχὴν, ἀπὸ τὴν Ἀκρασίαν, ἢ ταῖς ἄλλαις Κακίαις, εἰς τὴν τρίτην περιοχὴν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, οἱ ὅποιοι ἀφίνον ὀπίσω τῆς τέτης τῆς μαθηματικῆς; πῶς ἢμπορῶν λοιπὸν νὰ προέχον πλέον ἀπὸ τῆς ἄλλης; ὄθεν εἶναι ἢ ἀκινήτοτεροι, ἢ δυσμαθέστεροι.

Καὶ πῶς τῆτο; τὸν ἠρώτησα; — ἔπειδὴ, εἶπεν, ἐκεῖνοι, ὅπῃ εὐρίσκονται εἰς τὴν δευτέραν περιοχὴν, ἢν δὲν σφάλουσι κατὰ ἄλλον τρόπον, προσποιῶνται ὅμως τὸ ἐλάχιστον ὅτι ἠξεύρουσι ἐκεῖνα, ὅπῃ δὲν ἠξεύρουσι. Καὶ ἔως ὅπῃ εὐρίσκονται εἰς τῆτην τὴν φαντασίαν, εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶ-

και ακίνητοι, κ̄ να μην ὀρμῶν εἰς τὴν ἀλ-
λῆθιν Παιδείαν. Καὶ δὲν βλέπεις πρὸς
τέτοις κ̄ τέτο, ὅπῃ εἰσέρχονται εἰς αὐ-
τὸς παρομοίως ἢ φαντασίαις ἀπὸ τὴν πρῶ-
την περιχίν; ὡσεὶ ὅπῃ τέτοι δὲν εἶναι
ἢτε τρίχα καλλήτεροι ἀπὸ τὸς ἄλλοις, ἂν
δὲν μετανοήσῃν κ̄ πληροφορηθῶν προτήτε-
ρα, ὅτι δὲν ἔχῃ Παιδείαν, ἀλλὰ Φαν-
τασίαν κ̄ Ψευδοπαιδείαν, ἀπὸ τὴν ὁποι-
αν κ̄ ἀπατῶνται· ἀλλὰ μὲ τέτοιαν γνώ-
μην δὲν θέλῃν σωθῆ ποτέ.

Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν, ὦ ξένοι, ἂν δὲν
κάμῃτε καθὼς σᾶς εἶπα, κ̄ ἂν δὲν μελε-
τᾶτε πολὺν καιρὸν τὰ λόγια μὲ διὰ νὰ
ρίζωθῶν εἰς τὴν ψυχὴν σας, (ἐπειδὴ αὐ-
τὰ τὰ πράγματα πρέπει νὰ τὰ ἔχῃ ὁ ἄν-
θρωπος πάντοτε ἀδιαλείπτως εἰς τὸν νῦν-
τε, κ̄ τὰ ἄλλα νὰ τὰ σοχάζεται ὡς πά-
ρρηγα) δὲν θέλετε ὠφελῆθῃ παντάπα-
σιν ἀπὸ τὰ ὅσα ἠκέσατε. — Ἀλλὰ
θέλομεν κάμει καθὼς εἶπες· τέτο ὅμως
νὰ μας σαφηνίσῃς ἀκόμι, διατὶ δὲν εἶναι
ἀγαθὰ τὰ ὅσα λαμβάνῃ οἱ ἄνθρωποι ἀ-
πὸ τὴν Τύχην; π. χ. ἡ ζωὴ, ἡ Ὑγίεια,
τὰ Πλῆθη, ἡ Εὐταξία, τὰ Τέκνα, ἡ Νί-
καις κ̄ τὰ παρόμοια; κ̄ πῶς δὲν εἶναι πάλ-
ιν κακὰ τὰ ἐναντία; ποῦτὰ παράδοξος
κ̄ ἄπιστος μᾶς φαίνεται τέτος ὁ λόγος! —

ἄς

ἄς εἶναι λοιπὸν. Ἐτοιμάστε νὰ μὲ ἀπο-
κρίνεσαι τὴν γνώμην σε εἰς ἕσα ἔρωτῶ. —
Θέλω τὸ κάμει μετὰ χαρᾶς.

Εἰπέτε μὲ, ἂν ἡ ζωὴ εἶναι ἀγαθὸν εἰς
ἐκεῖνον, ὅπῃ ζῆ κακὰ; — ὄχι, ἀλλ' εἶ-
ναι μάλιστα κακὸν· — πῶς λοιπὸν εἶναι
ἀγαθὸν ἡ ζωὴ, ἀφ' ἧ εἰς τέτον εἶναι κα-
κὸν; — ἐπειδὴ εἰς ἐκεῖνος, ὅπῃ ζῶν κα-
κὰ, μὲ φαίνεται νὰ εἶναι κακὸν, εἰς ἐκεί-
νος ὅμως, ὅπῃ ζῶν καλὰ, ἀγαθὸν. —
Λέγεις λοιπὸν, ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι κακὸν κ̄
ἀγαθὸν; — ναί. — κοίταξαι νὰ μὲν
λέγεις ἄτοπα· ὡσάν ὅπῃ εἶναι ἀδύνα-
τον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα νὰ εἶναι κακὸν καὶ
ἀγαθὸν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν· διατὶ κατὰ
τὸν ἴδιον τρόπον ἠμπορεῖτε νὰ εἶναι ἕνα
πρᾶγμα κ̄ ὠφέλιμον κ̄ βλαβερὸν, κ̄ αἰ-
ρετὸν κ̄ φευκτὸν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν· τὸ
ὁποῖον εἶναι ἄτοπον

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἕνας, ὅπῃ ζῆ κακὰ, ἔ-
χει κακὸν πρᾶγμα, ἔπεται ἐκ τέτε νὰ
εἶναι κακὸν πρᾶγμα κ̄ ἡ ἴδια ζωὴ; εἰς
καιρὸν ὅπῃ ἡ ζωὴ ἀπλῶς, κ̄ ἡ κακὴ ζωὴ,
δὲν εἶναι ἕνα κ̄ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἢ δὲν
σῆ φαίνεται κ̄ ἐσένα ἔττι; — Βέβαια
κ̄ ἐμένα δὲν φαίνεται ἕνα κ̄ τὸ αὐτό. —
Ἡ ζωὴ λοιπὸν καθ' ἑαυτὴν δὲν εἶναι κα-
κὸν. Διατὶ ἂν ἦτον κακὸν, ἠθελεν εἶναι

C 2

κα-

κακὸν ἔχειν, ὅπῃ ζῆν καλὰ, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἔχην ἔχειν αὐτοὶ τὴν ζωὴν, ἢ ὅποια, καθὼς ὑποδέσαμεν εἶναι κακὸν πρᾶγμα. — Μῆ φαίνεται πῶς λέγεις ἀλήθειαν. — Ἄφ' ἧ λοιπὸν ἔχειν, ὅπῃ ζῆν καλὰ, ἔχειν, ὅπῃ ζῆν κακὰ, ἔχην ἔχει οἱ δύο κοινὴν τὴν ζωὴν, ἀκοληθεῖ ὅτι ἡ ζωὴ δὲν εἶναι μῆτε ἀγαθόν, μῆτε κακόν, ἀλλὰ καθὼς τὸ κόψιμον ἔχει τὸ καύσιμον εἰς μὲν τῆς ὑγιεῖς εἶναι βλαβερὸν, εἰς δὲ τῆς ἀρρώστιας ὑγιεινὸν ἔχει ὠφέλιμον. ἔτσι εἶναι ἡ ζωὴ ἀναφερομένη πρὸς τὰ δύο, ἔχει σοχάσμετο ἔστι μόνος σε εἰπέμεν, τὴν ἀγαπῆσαι καλῆτερα, νὰ ζήσης κακὰ, ἢ νὰ ἀποθάνης καλῶς ἔχει ἀνδρῶς; — νὰ ἀποθάνω βέβαια καλῶς ἔχει ἀνδρῶς. — Λοιπὸν δὲν εἶναι κακὸν ὁ θάνατος, ἀφ' ἧ προτιμᾶται πολλάκις ἀπὸ τὴν ἰδίαν ζωὴν; — ἔχεις δίκαιον. — Λοιπὸν τὸ ἴδιον εἶναι ἔχει περὶ τῆς ὑγιείας ἔχει ἀρρώστιας. ἐπειδὴ πολλάκις φεραῖς δὲν συμφέρει εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ὑγιαίνῃ, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, ὅταν τὸ καλέσῃ δηλ. ἢ περίσασις. — Ἀληθινὰ ὁμιλεῖς. — Ἄς σοχασθῆμεν λοιπὸν κατὰ τὸν ὁμοίον τρόπον ἔχει περὶ τῆς πλῆτη ὅπῃ ἔχειν νὰ ἰδῆ τινὰς πολλάκις ἄνθρωπος, ὅπῃ ἔχην πλῆτη, ἔπειτα ζῆν εἰς τὸν ἴδιον

ἴδιον καιρὸν κακῶς ἔχει ἀθλίως. — Πολλὰς μὲν τὴν ἀλήθειαν ἔχειν νὰ ἰδῆ τινὰς.

Λοιπὸν ἔστι εἰς αὐτὰς δὲν βοηθεῖ ὁ πλῆτος διὰ νὰ ζήσεν καλὰ. — Δὲν φαίνεται ὅπῃ ὅπῃ εἶναι κακοὶ ἔχει διεστραμμένοι. — Λοιπὸν τὸν ἐννείστον δὲν τὸν κάμνεν τὰ πλῆτη, ἀλλὰ ἡ Παιδεία. — ἔτσι εἶναι πιθανόν. — Ἄφ' ἧ λοιπὸν εἶναι ἔτσι, πῶς ἔχειν νὰ ὀνομασθῆ ὁ πλῆτος ἀγαθόν, ἀφ' ἧ δὲν βοηθῆ ἐκεῖνος, ὅπῃ τὸν ἔχην διὰ νὰ γέννη καλοὶ; — πολλὰ καλὰ ὁμιλεῖς. — Λοιπὸν ἔστι συμφέρει εἰς μερικὰς νὰ ἔχην πλῆτη, ὅταν δὲν ἔξεύρη νὰ τὰ μεταχειρισθῆν. — ἔτσι φαίνεται. — Πῶς ἔχειν λοιπὸν νὰ κρίνῃ τινὰς ἀγαθόν ἔστι πρᾶγμα, τὸ ὅποσον πολλάκις δὲν συμφέρει νὰ τὸ ἔχῃ ἄνθρωπος; — δὲν ἔχειν βέβαια. — Ἄν ὅμως ἔστι ἔξεύρη νὰ μεταχειρισθῆ καλὰ ἔχει γνωστικὰ τὸν πλῆτοντα, δὲν θέλει ζήσῃ τότε καλὰ; εἶδὲ τὸ ἐναντίον, κακὰ ἔχει δυσυχησμένα; — ἀληθέστατα μῆ φαίνεται νὰ ὁμιλῆς. — καὶ ἐν συντόμῳ, αὐτὰ ταραττῆν ἔχει συγχύζουσι τοὺς ἄνθρώπους, ἐπειδὴ τὰ τιμῶν ὡς ἀγαθὰ, ἢ τὰ καταφροσῶν ὡς κακὰ. Ἄς ἔξέλαν τὰ ἔχην ὡς ἑδέτερα, καθὼς εἶναι τῆ ἀληθεία, ἔστι τότε δὲν ἔξελαν τῆς κινή κα-
σό.

δόλῳ μήτε ἡ παρρησία, μήτε ἡ ἀπυστία
της. Ἡ ὥρα ὁμῶς ἐπειδὴ τὰ ὑπερυψώνου
οἱ ἄνθρωποι, καὶ νομίζου πῶς με αὐτὰ μόνον
θέλην γενέει ὑδαίμονες. ἢ χωρὶς αὐτὰ, ἕως
καὶ τὰ πλείον ἄδικα καὶ ἄνομα πράγματα.

καὶ αὐτὰ τὰ παθαίνου διὰ τὴν Ἀ-
γνοίαν τῆ ἀγαθῆ (ἢ καὶ διατὶ δὲν ἔ-
μαθαν, νὰ γεννηθῆ κανένα ἀγαθόν ἀπὸ
τὸ κακόν, ἢ τὸ ἀγαθόν νὰ γεννηθῆ κα-
νένα κακόν π. χ. τὰ πλῆτη ὡς ἐπὶ τὸ
πλείστον ἀποκτῶνται μὲ ἔργα κακὰ καὶ
αἰσχροῦ ἢ γινῶ με ψεύματα, δόλῳ, ἀπά-
ταις, κλεψιαῖς, ἱεροσυλίαῖς, καὶ ἄλλα πα-
ρόμοια, τὰ ὅποια γεννῶνται ἀπὸ ἐκεῖνα
τὰ κακὰ, ὅπῃ εἶναι τῷ ὄντι τέτοια. Ὁ-
δὲν ἂ κατ' ἐδέξαν τρόπον δὲν ἢμπορῆ νὰ
γένῃ ὅπῃ νὰ γεννηθῆ τὸ ἀγαθόν ἀπὸ τὸ
κακόν ἀκολουθεῖ τὰ ἀναρίθμητα πλῆτη
ὅπῃ ἔχου τὴν ἀρχήν της ἀπὸ το κακόν,
νὰ μὴν ἢμπορῆν εἰς κανέναν τρόπον νὰ ὀνα-
μαθῆν ἀγαθῆ. — Ἀναγκαίως ἀκολου-
θεῖ τῆτο ἀπὸ τὸν λόγον σε — πηγαί-
νω λοιπὸν παρέχει.

(ἦ) Ἐδῶ τελειώνει τὸ Ἐλληνικόν. Τὸ ἐπίλοι-
πον εὐρίσκειται μεταφρασμένον εἰς τὸ Ἀ-
ραβικόν, ἀπὸ τὸ ὅποτον ἐμεταφράθη καὶ
εἰς τὰς ἄλλαις γλώσσαις. Ἄλλοι ὁμῶς
ἔχου περισσότερον, καὶ ἄλλοι ὀλιγώτερον.

Ἀπὸ τὰ κακὰ πράγματα δὲν ἢμπορῆμε-
νὰ ἀποκτίσωμεν δικαιοσύνην καὶ σοφίαν ἕτε
μὲ πράγματα ἐπαινετὰ, ἢμπορῆμεν νὰ γε-
νῶμεν κακοὶ καὶ ἄδικοι ὡσαν ὅπῃ μήτε ἔ-
κεῖνα ἔχου τέτοιαν φύσιν διὰ νὰ γεννῶν-
ται ἀπὸ τῆτα, μήτε τῆτα ἀπὸ ἐκεῖ-
να καὶ τίποτος δὲν ἐμποδίζει νὰ ἀπολαμ-
βάνου κακοὶ καὶ ἄδικοι ἄνθρωποι πλού-
τη, Δόξαν, Φήμην, Νίκαις καὶ τὰ παρό-
μοια. Ἀπὸ τῆτο ἀκολουθεῖ, ὅτι αὐτὰ τὰ
πράγματα δὲν εἶναι ἕτε ἀγαθὰ, ἕτε κα-
κὰ. Ἡ Σοφία ὁμῶς καὶ ἡ Γνώσις κ. τ. λ.
ὅπῃ εἶναι τὸ μόνον ἀγαθόν, καθὼς ἡ
Ἀγνοία καὶ ἡ Ἀμάθεια εἶναι τὸ μόνον κακόν,
διὰ νὰ ἢμπορῆν νὰ εὐρεθῆν ἀδιαφόρως εἰς κα-
λὸς καὶ κακὸς, εἰς δικαίους καὶ ἀδίκοις ἄλλα τὸ
μὲν πρῶτον, εἰς μόνους τῶς καλὸς, τὸ δὲ
ὑστερινόν εἰς μόνους τῶς κακὸς. — Ἀπέδει-
ξες, τῆ εἶπα, καθὼς σοχαζομαι, ἄρκετὰ
τὸν λόγον σε καὶ θέλομεν ἀποβάλει τὴν
φαντασίαν ἐκείνην, διὰ τῆς ὅποια οἱ ἄν-
θρωποι τὰ παρῆν πῶς γεννῶνται ἀδιαφό-
ρως ἀπὸ τὰς καλαῖς καὶ κακαῖς πράξεις. —
Τῆτο σὰς εἶναι ἄρκετόν· εἶπε. Τὰ ἄλλα
ὁμῶς, διὰ τὰ ὅποια εἶπαμεν ὅτι δὲν εἶναι
ἕτε ἀγαθὰ, ἕτε κακὰ, ἔχου μίαν ἄλλην
φύσιν καὶ τῆτο τόσον περισσότερον, ὅσοι
ὅπῃ

ὥσθ' ἂν αὐτὰ ἐγεννῶνταν μόνον ἀπὸ ταῖς κακῆς πράξεις, ἤθελαν εἶναι πάντοτε κακά· ἀλλ' αὐτὰ ὅλα γεννῶνται ἀδιαφόρως καὶ ἀπὸ ταῖς δύο πράξεις· διὰ τῆτο λοιπὸν εἴπαμεν πῶς δὲν εἶναι μήτε ἀγαθὰ, μήτε κακά. Καθὼς καὶ ὁ ὕπνος, καὶ ἡ ἀγρυπνία δὲν εἶναι μήτε ἀγαθὰ, μήτε κακά· παρομοίως, κατὰ τὴν γνώμην καὶ τὸ περιπατεῖν καὶ καθέζεσθαι, καὶ τὰ ἄλλα, ὅπῃ συμβαίνουσι εἰς τὸν καθ' ἕνα, τόσον εἰς τὸν σοφόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἀπαιδεύτον. Ἐκεῖνα ὅμως, ὅπῃ εἶναι ἴδια εἰς ἕνα μόνον ἀπὸ τῆς δύο, πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἕνα ἀγαθόν, καὶ τὸ ἄλλο κακόν· καθὼς ἡ Τυραννία καὶ ἡ Δικαιοσύνη· τὰ ὅποια δὲν ἠμποροῦν καὶ τὰ δύο ὁμῶς νὰ εὐρεθοῦν ἐν ταύτῳ εἰς ἕνα ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἕνα εἰς τὸν ἕνα, καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸν ἄλλον. Ἐπεὶ δὴ ἡ δικαιοσύνη εὐρίσκεται πάντοτε εἰς τῆς σοφῆς καὶ φρονίμης, καθὼς ἡ Τυραννία πάντοτε εἰς τῆς ἀπαιδεύτης καὶ ἀφρονος.

Διατὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γένη, καθὼς καὶ πρότερον εἴπαμεν, ὅπῃ εἰς ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν νὰ εὐρίσκωνται δύο ἐναντία πράγματα· εἰς τρόπον ὅπῃ ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὸν ἴδιον

ἴδιον καιρὸν νὰ κοιμᾶται καὶ νὰ ἀγρυπνῇ· νὰ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ σοφὸς καὶ ἀπαιδεύτος· ἢ ἄλλοτι πρόμοιον, διὰ τὸ ὅποιον εἶναι παλιν ὁ ἴδιος λόγος. — Εἰς τῆτο τὸν ἀπεκρίθηκα ἐγώ, μὲ τῆτον τὸν λόγον μὲ φαίνεται πᾶς ἐσσηφνίτες πολλὰ καλὰ τὸ πρᾶγμα. — εἰς τὸ ὅποιον μὲ ἀπεκρίθηκα ταιτοτρόπως. Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα περισσότερα ἔπονται ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ δόγμα, ὅπῃ εἶναι τῆ ἀληθείας δεῖον. — καὶ ποῖον δόγμα ἐννοεῖς; — καὶ αὐτὸς ἀρχισε τότε νὰ μὲ ὁμιλῇ ἔτσι. Ζωὴ καὶ Θάνατος, Υἱαία καὶ Νέσος, Πιλῆτος καὶ Πενία, καὶ τὰ λοιπὰ, περὶ τῶν ὁποίων ἐδιαλάβαμεν, δὲν εἶναι ἕτε ἀγαθὰ, ἕτε κακά, καὶ συμβαίνουσι ἀδιαφόρως εἰς πολλὰς ἀνθρώπους. — Πολλὰ καλὰ, εἶπα, τὸ βλέπω ὅπῃ ἀκολουθεῖ ἀπὸ τὸν λόγον σου· ὡς τόσον ὅτι ἠξεύρω διατὶ δὲν εἶμαι σερεός εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιν. — Αὐτὸ προέρχεται, μὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπέχει πολλὰ μακρὰν ἀπὸ ἐσένα ἐκείνη ἡ δεξιότης, μὲ τὴν ὅποιον σεχάζόμενος ὁ ἴδιος, πρέπει νὰ ἐνωήσης καὶ νὰ πληροφορηθῆς τῆτην τὴν γνώμην. Ὅθεν ἔχετε χρέος εἰς ὅλον τὸ σάδιον τῆς ζωῆς σου νὰ ἀκολουθήσετε τὴν μέθοδον, ὅπῃ σὰς ἔδειξα προτῆτερα, ὡσεὶ ὅπῃ νὰ ἐντυπωθοῦν

καὶ νὰ ριζωθῆν εἰς τὴν ψυχὴν σας ἐκεῖνα,
ὅπῃ ἀκέσετε, καὶ νὰ γένῃ εἰς ἑσᾶς ἕξις.
Καὶ ἀνίσως περὶ πλέον ἠθέλετε ἀμφιβάλλη
ἀκόμι εἰς κἀνένα ἀπὸ αὐτὰ, ἐπιστρέψατε
εἰς ἐμένα διὰ νὰ σᾶς διδάξω πλατύτερα
περὶ τῆς τῆς πράγματος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν
τρόπον θέλῃν λυθῆ καὶ ἡ ἀπορίαις σας.

Ὁ βαρὺ φορτίον τῆς ματαιότητος!
ζητῶμεν νὰ ἀποκτίσωμεν κοσμικὰ ἀγαθὰ.
καὶ διατί; διὰ νὰ ζήσωμεν κακὰ, καὶ νὰ ἀ-
ποθάνωμεν χειρότερα. Καὶ εἶναι, πα-
ρακαλῶ, μία τέτοια τύχη ἐπί-
φθονος;

Ὁ Ζεὺς ἐκάλεσεν εἰς σύναξιν ὅλους τὰς
Θεούς. Τῆς εἶπεν, ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ
ζῶα ἀγαπᾷ καλήτερα τὴν ἀνθρώπου, καὶ
διὰ τῆς ἀπεφάτισε νὰ τῆς κάμη ὅλους
εὐδαίμονας. Ἡ γνώμη τὴν ἄρεσεν εἰς ὅλους
κοινῶς, καὶ ἐδιορίσθη ὁ Ἀπόλλων διὰ νὰ
φροντίσῃ περὶ τῆς ἀπέστειλεν αὐτὸς ἐ-
πὶ τὰ Μῆσας, κρατῶντας τὰς ἐπίλοιπας
δύο

δύο διὰ λόγου τε, διὰ νὰ μὴν ἀπομείνη παντάπασι μοναχός. Κάθε μία ἀπὸ αὐταῖς εἶχεν ἀπὸ ἓνα σεντῆκι εἰς ταῖς πλάταις της, εἰς τὰ ὁπῆα εὐρίσκονταν οἱ τρόποι καὶ τὰ μέσα διὰ νὰ φθάσῃ τινὰς εἰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν. Ἡ πρώτη εἶχεν εἰς τὸ σεντῆκί της τὴν Γνώσιν, ἡ ἄλλη τὴν Ἀρετήν, ἡ τρίτη τὴν Ὑγίειαν, ἡ τετάρτη τὴν Μακροζωίαν, ἡ πέμπτη ταῖς Ἡδοναῖς, ἡ ἕκτη τὴν Δόξαν, καὶ ἡ ὑπερνή εἶχε γεμάτον φλεβὶ τὸ σεντῆκί της. Ἐκατέβηκαν ὅλαις μαζὺ ἀπὸ τὸν Ἐλικῶνα, καὶ ἐπῆγαν εἰς μίαν χώραν, ὅπου ἦτον ἴσια τότε πανήγυρις· ὅλοι ταῖς ἐσοχάθηκον διὰ χωράτισσαις, καὶ ἔτρεξαν σωηδὸν διὰ νὰ ἀγοράσῃν ταῖς πραγματεῖαις της· καὶ μάλιστα οἱ νέοι ἦσαν οἱ πρῶτοι, ὅπῃ ταῖς ἐπερικύκλωσαν· ἤναγκάθησαν αὐταῖς λοιπὸν νὰ κηρύξῃν ταῖς πραγματεῖαις των. Ἡ πρώτη ἐφώναξεν· ἀγοράσατε Γνώσιν, αὐθένται με! σὰς βλέπω πολλὰ καλὰ πῶς ἔχετε μεγάλην χρείαν. Ἀγοράσατε λέγω Γνώσιν! καὶ δὲν θέλετε χρειαθῆ πλέον νὰ ἀγοράσατε τίποτε ἀπὸ ταῖς ἀδελφαῖς με· ἐπειδὴ σὰν ἔχετε Γνώσιν, τὰ ἄλλα ἔρχονται μοναχά της· ἀγοράσατε Γνώσιν! τὸ πρᾶγμα εἶναι σπάνιον καὶ δυσεύρετον. Ο-

λοι

λοι οἱ θεαταὶ ἐδόθησαν εἰς γέλοια, καὶ εἶπαν νόσιμη γυναῖκα εἶναι τῆτη· κρῖμα μόνον, ὅπῃ δὲν εἶναι ὀλίγον νεώτερη. Βλέπωντας λοιπὸν αὐτὴ πῶς δὲν τῆς ἀγόραζε κἀμένας, ἐπῆρε τὰ σωκάκια, καὶ ἐφώναζε πάλιν· ποῖος ἀγοράζει Γνώσιν! ὅλοι εὐγαιναν νὰ κοιτάξῃν ἀπὸ τὰ παρῆσυρα, καὶ εὐθὺς ἀρχινῶσαν τὰ γέλοια. Βλέπωντας λοιπὸν πῶς δὲν εὐγαινε καὶ ἀπὸ τῆτο τίποτε, ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ καὶ εἰς τὰ σπήτια· ὅθεν ἐπῆγεν εἰς ἓνα μεγάλο σπήτι, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόθεσε τὸ σεντῆκί της· διὰ κακῆς τῆς τύχης ἐμάλλωνεν ἴσια τότες ἡ νοικοκυρὰ με τὸν ἀδρατης, καὶ εἶχε δείρη ὅλες τῆς δάλας καὶ δάλαις της. Βλέπωντας τὴν Μῆσαν τὴν ἠρώτησε με ὀργὴν· τί γυρεύεις; Κυρία, τῆς ἀπεκρίθη, θέλω νὰ σὰς ἐρωτήσω ἂν ὀρίζεσαι νὰ ἀγοράσητε Γνώσιν; ἀγοράσατε ὅταν τὴν εὐρετε, διὰ νὰ τὴν ἔχετε ὅταν τὴν χρειάζεσθαι. Δὲν ἔρχομαι ὀγλήγωρα πάλιν εἰς τὸ σπήτί σας· τὸ πρᾶγμα με θέλει σὰς σολίσσει καλὰ, Βλέπωντας τὰ τόσα ἄλλα κάλλη ὅπῃ ἔχετε, πρέπει νὰ ὁμολογήσω, πῶς δὲν σὰς λείπει ἄλλο, παρὰ ἡ Γνώσις. Τὶ διάβολο! ἐφώναξεν ἡ γυναῖκα, με νομίζεις διὰ τρελὴν. — Οὐτιδανὴ καὶ ἀχάριση, ἀπεκρίθη

τη

Φη ἡ Μῆσα, ἐγὼ μάλιστ' ἐέλω νὰ σὲ ἐ-
 λευθερώσω ἀπὸ τὴν τρέλαν· δὲν ἀκθεῖς
 πῶς πάλω Γνώσιν. Ἡ γυναῖκα δὲν ἄρ-
 γησε νὰ βάλη χέρι εἰς τὸ παπῶτζιτις,
 καὶ ἤθελε συντρίψῃ βέβαια τὸ κεφάλι τῆς
 καλῆς Μῆσας, ἀν δὲν ἐπρόφθανε νὰ ἔυ-
 γη ἀπὸ τὸ σπῆτι. Μόλις εὐγῆκεν, ὅπῃ
 τὴν ἀπάντησεν ἓνας ἄνθρωπος τῆ κμερ-
 κιῆ, ὁ ὁποῖος τῆς εἶπε· τί φέρνεις ἐσὺ
 εἰς τὸ σεντῆκίσι; ὀγλήγωρα νὰ πληρώ-
 σης! Δὲν ἔχω ἄλλο, παρὰ Γνώσιν. ἦ-
 τον ἡ ἀπόκρισις τῆς Μῆσας. Γνώσιν, ἀ-
 πεκρίθη ἐκεῖνος. Γνώσιν, καὶ τί πρᾶγμα
 εἶναι αὐτό; καὶ ἐγὼ, δόξα νὰ ἔχη ὁ Θεός,
 ἐπραγματεύθηκα προτῆ νὰ ἔμβω εἰς τῆ-
 την τὴν δάλευτιν, τὴν ὁποῖαν, χωρὶς νὰ
 τὸ καυχιθῶ, τὴν ἔχω τώρα τριάντα χρό-
 νος μὲ τιμὴν καὶ ὑπόληψιν· μὰ δὲν ἐνθυ-
 μῶμαι νὰ ἦλθε ποτὲ τέτοιον πρᾶγμα εἰς
 τὴν πόλιν· διὰ τῆτο πρέπει νὰ βελώσω
 τὸ σεντῆκίσι, ἕως ὅπῃ νὰ βεβαιωθῶ πῶς
 δὲν εἶναι τὸ πρᾶγμα ἐμποδισμένον. Ὁ
 ὑπηρέτης ἐπῆγε καὶ τὸ ἔδειξεν εἰς τῆς Ἀρ-
 χοντας, οἱ ὁποῖοι ἔκραναν, ὅτι ἡ χωριά-
 τισσα νὰ εὐγη παρευθὺς ἀπὸ τὴν πολι-
 τεῖαν· ἡλεῖ. ἐκ μέρους μας, εἶπαν, ἔχομεν
 ἀρκετὴν Γνώσιν· ὅσον διὰ τῆς πολίτας,
 τέτοιον πρᾶγμα δὲν τῆς χρησιμεύει παν-

τελῶς. Ἀλλ' ἔτε εἶναι ὠφέλιμον εἰς τὴν
 πόλιν νὰ εὐγαίνεν τὰ ἄσπρα ἔξω ἀπὸ
 τὸν τόπον διὰ τέτοιον πρᾶγμα. Εὐγῆκε
 λοιπὸν ἡ Μῆσα ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἐβε-
 βαίωσε μετ' ὄρκου νὰ μὴ γυρίσῃ πλέον.

Ἡ ἄλλη, ὅπῃ εἶχε διὰ πῆλημα τὴν
 Ἀρετὴν, ἐφώναζε παρομοίως εἰς ὅλα τὰ
 σωκάκια, χωρὶς ὅμως νὰ εὐρη ἀγοραστὴν,
 ἐπεδὴ τὴν ἐνόμιζεν ὅλοι διὰ τρέλην· τῆ-
 λος πάντων τῆς ὠμίλησεν ἓνας φρόνιμος
 γέροντας, κόρημ! ἤξευρε ὅτι τὸ πρᾶγ-
 μά σ' ἔχει πλέον ἐδῶ καμμίαν ἀπέ-
 ρασιν. Ὅλοι λέγουν πῶς ἐπαλαίωσε, καὶ
 ἡ κυραῖς μας ἐντρέπονται νὰ φορέσεν τὰ
 σολίδια, ὅπῃ ἐφορῶσαν αἱ προμήτορες τῆς.
 Ὅθεν θέλεις κάμει καλῆτερα ἀν ἐναχω-
 ρήσῃς ἀπὸ ἐδῶ χωρὶς νὰ χάσῃς τὸν κό-
 πον σ' εὐ χαμένα· ἢ συνήθεισις ἀλλάξῃς
 μὲ τὸν καιρὸν. Ἐκείνην, ὅπῃ πρὸ ἐλατὸν
 χρόνος, τὴν ὠνόμαζαν ἐνάρετην γυναῖκα,
 τὴν ὀνομάζουσαν τώρα εὐγενῆ. Διὰ καλῆς
 τύχην εἶχεν ἡ Μῆσα καὶ τὴν ὑπομονὴν εἰς
 τὸ σεντῆκίτις, τὴν ὁποῖαν ἐμεταχειρίσθη
 δια νὰ ἐνδυναμωθῇ καὶ νὰ φέρῃ τὸν θησαυ-
 ρὸν ὀπίσω εἰς τὸ σπῆτίτις.

Ἡ τρίτη, ὅπῃ ἐκήρυττε τὴν Ὑγιει-
 αν, ἠύρεν ἀληθινὰ μερικὰς ἀγοραστὰς· πληρὸν
 ἦταν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἄνθρωποι τόσον διεφ-

φαρμένοι ἀπὸ τὴν ἄτακτον καὶ ἀχαλίνωτόν
της ζωὴν, ὅπῃ ἦτον ἀδύνατον νὰ τὴς βου-
θήσῃ ἄνθρωπος καὶ διὰ περισσοτέραν ἀτυ-
χίαν, εἶχε φθάσῃ ἐκεῖ ἴσια τότες ἓνας
ψευδοῖατρος, ὁ ὁποῖος ἔκαμεν ὅλους τὴς
ἐμπαθεῖς νὰ ἀρήσῃν τὴν Μῆσαν. Ἐλάτε,
εἶπαν, ἄς ὑπάμεν εἰς τὸν ἐξοχώτατον·
αὐτός πρέπει νὰ ἤξεύρῃ τὸ πρᾶγμα κα-
λήτερα. Πόσος δὲν ἰατρεύσε με τὸ ἀθά-
νατόν τε νερόν! καὶ τέτι ἡ ξεχασμένη γυ-
ρεύει νὰ μᾶς κάμῃ νὰ πιεσῶμεν, πῶς
πρέπει νὰ πίνωμεν ὅλο πηγαδίσιο νερόν.
Ἡναγκάσθη λοιπὸν ἡ Μῆσα νὰ κλείσῃ τὸ
σεντεκίτης· καὶ μετὰ βίας ἐυρέθησαν δύο,
ὅπῃ ἰατρεύθησαν ἀπὸ τὰ ἰατρικά της, ἐ-
πειδὴ καὶ οἱ λοιποὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκο-
ληθῆσῃν τὴν δίαιταν, ὅπῃ τὴς ἐδιώριζεν.

Ἐφάνη ἡ τετάρτη Μῆσα, καὶ ἐκήρυτ-
τε τὴν Μακροζωίαν· μὲ ὅλις ἐπρόφερον
αὐτὴν τὴν λέξιν, ὅπῃ ὅλοι ὑγιεῖς καὶ ἄρ-
ρωσοὶ ἀφῆσαν τὸν ψευδοῖατρόν, καὶ ἐμάλ-
λωναν ποῖος νὰ πρωτοπλησιάσῃ εἰς τὴν
Μῆσαν, ὅπῃ ἐπέλεσε τὴν Μακροζωίαν.
Μερικοὶ πλείσιοι ἠθέλαν νὰ δώσῃν τὸ ἡ-
μισυ τῶν ὑπαρχόντων της διὰ νὰ τὴν ἀ-
γοράσῃν· μὰ δὲν ἠμπορέσαν νὰ πλησιά-
σῃν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῆς λαῶ,
ὅπῃ τὴν ἐπερικύκλωναν. Ὅθεν ἔκραξαν
τὴν

τὴν φυλακὴν τῶν στρατιωτῶν διὰ νὰ διώ-
ξῃ τὸ πλῆθος. Ἀγαπητὴν Μῆσα,
ἐφώνησεν ἓνας ὁ γδοντάρης γέροντας, ἐ-
γω μὲ τὴν χάριν τῆ Θεῶ ἐσύναξα με τὸν
ἰδρωτὰ τῆ προσώπου με μίαν περιβσίαν ἀ-
πὸ ἓνα μιλιῶνι γρόσια, καὶ μὲ ὅλου ὅπου
μὲ βατανίζει πάλαι ἡ φροντίδα πῶς νὰ
τὰ φυλάξω χωρὶς κίνδυνον, πάλιν δὲν ἀ-
γαπῶ νὰ ἀποδάνω. Ἐπειδὴ λυπῶμαι κα-
τὰ πολλὰ νὰ ἀφήσω τὰ ἄσπρα με, διὰ
τὰ ὁποῖα ἐκοπίασα καὶ ἰδρωτὰ τόσον, νὰ
τὰ κακοξοδεύσῃν τὰ παιδιὰ με, ὅπῃ δὲν
μὲ ὁμοιάζῃν καθόλου, εἶπέ μεν λοιπὸν τι
ζητεῖς διὰ νὰ μὲ μακρύνῃς μόνον ὁ γδόντα
χρόνος τὴν ζωὴν με; ἑκατὸν πενήντα χι-
λιαδες γρόσια, ἀπεκρίθη ἡ Μῆσα. 150000.
γροσ! ἂν ἦτον 15000! ὁ ἄνθρωπος πρέ-
πει νὰ ζῆ, μὰ νὰ καλοζῆ κιόλας! —
ἀυθέντη, τῆ εἶπεν ἡ Μῆσα, ἤξευρε ὅτι
τὰ ἄσπρα, ὅπῃ πέρνω ἀπὸ τὸ πρᾶγμα με,
τὰ ἔχω διωρισμένα διὰ φρονίμους καὶ ἐναρέ-
της ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐδυσύχησαν, καὶ
δὲν μὲ μένει τίποτες διὰ νὰ δώσω εἰς τὴς
πτωχῆς. — Ἐ! τὸ πολὺ εἶναι πολὺ!
εἶπεν ὁ γέροντας· νὰ ἀκόμι 200. γροσ.
ὅπῃ γέρονται 15200, ὅλα μετρητὰ εἰς ζο-
λώταις! σοχάτητο καὶ ἐσὺ παρακαλῶ! —
τί χρειάζεται πολὺς σοχασμός. Ἐφώνη-
ξεν

ξεν ἕνας ἄλλος πλῆσιος μὲ τὴν σακῆλαν εἰς τὸ χέρι, ἰδὲ ἢ ἑκατὸν πενήντα χιλιάδες! Πολλὰ καλὰ, εἶπεν ἡ Μῆσα, εἶμαι πρόθυμη νὰ σᾶς δαλεύσω. Σᾶς προλέγω ὅμως πῶς θέλετε μετανοήσει διὰ τὰ ἄσπρασας, ἂν δὲν ἀγοράσετε προτιτέρα ἀπὸ ταῖς τρεῖς ἀδελφαῖς μὲ Γνώσιν, Ἀρετὴν, καὶ Ὑγιάν. Ἐπειδὴ χωρὶς αὐτὰ τὰ τρία, τὸ ἰατρικόν μὲ, ἢ δὲν ἐνεργεῖ καθόλου, ἢ καὶ ἂν ἐνεργήσῃ, θέλει σᾶς γένει φορτίον ἢ ζωή. — Καὶ πῶς εἶναι αὐταῖς ἢ ἀδελφαῖς σῶ; ἠρώλησεν ὁ πλῆσιος, ζητήσατέ ταις, τῶ ἀπεκρίθη ἡ Μῆσα, αὐταῖς θεὸ νὰ εἶναι ἀκόμι ἐδῶ. Οἱ πλῆσιοι ἔβαλαν νὰ ταῖς ζητήσῃν εἰς ὅλα τὰ μέρη, ἕως καὶ μέσα εἰς τὰ σπήτια· ἔσειλαν ἀνδρώπης καὶ ἔξω εἰς τὰ χωρία, μὰ πῶθενά δὲν ἠυρέθησαν.

Ἡ πέμπτη Μῆσα, ὅπῃ ἐκήρυττε ταῖς Ἡδοναῖς, ἐπερικυκλώθη ἀπὸ ἕνα μεγάλον πλῆθος νέης καὶ νέαις, οἱ ὅποιοι ἐζητῶσαν νὰ ἀγωράσῃν ταῖς πραγματείας της. Ἐρήφθησαν αὐτοὶ μὲ τὴν ὄρμην ἀπάνωτης, ὅπῃ ἡ δυσυχὴς Μῆσα ἔπεσε καὶ ἐτζάκισε τὸ σεντέκι της. Τότες ὤρμησαν ὅλοι ἐπάνω εἰς ταῖς Ἡδοναῖς, καὶ ταῖς ἐτραβῶσεν ὁ ἕνας ἀπὸ τὰ χέρια τῶ ἄλλου μὲ τὴν βίαν, ὅπῃ ταῖς ἐκομματίασαν

ὄλαις

ὄλαις, χωρὶς νὰ ἀφήσῃν κἀμμίαν ἐντελή· καὶ ὁποῖος ἔλαβεν ἕνα μικρὸ κομμάτι, τοῦ ἐκκοφαίνετο πῶς δὲν ἦτον ἀκαίρεον, καὶ ἐφθονῶσεν ἐκεῖνον, ὅπῃ εἶχε τὸ μέρος ὅπῃ τῶ ἔλειπε· καὶ μὲ ὅλον τῆτο κἀνέναι δὲν ἠθέλε νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν ἄλλον ἀπὸ τὸ ἐδικόν τε, ἡ Μῆσα ἐκατηγόρησε τὴν μεγάλην της βίαν ὡς αἰτίαν, ὅπῃ ἐδιέφθειρε ταῖς Ἡδοναῖς, ταῖς ὁποῖαις εἶχε σκοπὸν νὰ τῆς ταῖς ἀφήσῃ.

Ἡ ἕκτη Μῆσα ἐκήρυττε τὴν Δόξαν· τὸ πρᾶγμά της ἔλαβε τὴν ζήτησιν, ὅπῃ ἀπὸ τὸ σπρόξιμον ἦλθαν εἰς τὸ ξύλον, καὶ ἀπὸ τὸ ξύλον εἰς τὰ μαχαίρια· ὁ ὀγλήγυρος ἐρχομὸς τῶν φυλάκων τὴν ἔβαλεν εἰς ἀσφάλειαν, καὶ τὴν ἐλευθέρωσαν ἀπὸ τὰ γυμνά σπαθιά, ὅπῃ ἐπετῶσαν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι της. Εἰς τῆτο τὸ μανιῶδες φέρσιμον τῶν ἐγκατοίκων· ἀνοιξεν αὐτὴ ἀνεπαισθήτως τὸ σεντέκι της, ἔυγαλεν ἔξω τὴν ἀληθινὴν Δόξαν, καὶ τὸ ἐγέμισεν ὑπερα ὄλο μὲ ψευδεῖς καὶ ματαίως τίτλης. Ἰππειτα τῆς ἐφώναζεν· Ἀνδρώποι! διατι δὲν ἐρχεσθε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας; δὲν σοχάζεσθε πως ἡ ἀληθινὴ Δόξα πρέπει νὰ ἔλθῃ μόνητης; πλὴν αὐτοὶ δὲν τὴν ἠκούσαν· ἐδίωξαν τῆς κρατιώτας, ἀνοιξαν τὸ σεντέκι, καὶ ἐμαλλῶσαν διὰ τῆς

μα-

ματαιάς τίτλους, ὅπῃ ἦταν μέσα. Δὲν ἤμποροῦτε νὰ ἰδῆ τινὰς χωρὶς νὰ θαυμάση μέσα εἰς τὸ πλῆθος ἀνθρώπους, ὅπῃ ἄλλοτε ἐσυνείθιζαν νὰ κηρύττην ὄλο ταπεινωτικῶν. Ἡ Μῆσα ἐγέλασεν εἰς τὴν ἀνοησίαν τῆς, καὶ εἶπεν εἰς τὸν νῦν τῆς· ἀφῆσαι τὴς τρελῆς νὰ φεύγῃ ἀπὸ ἐδῶ μὲ τοὺς τίτλους· ἐγὼ θέλω ἐπιστρέψῃ τὴν ἀληθινὴν Δόξαν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, διὰ νὰ τὴν δώσῃ εἰς ἀνθρώπους, ὅπῃ τῆς εἶναι ἀξιώτεροι.

Μὲ τῆτον τὸν σοχασμὸν ἀφῆσε τὴν πόλιν ἐκείνην, ὅταν περνῶντας ἀπὸ τὴν πόρταν τῆς πόλεως ἤυρε τὴν μικρότερήν τῆς ἀδελφὴν, ὅπῃ εἶχε τὰ ἄσπρα, λυποθυμησμένην ἐμπρὸς εἰς τὴν πόρταν. Ἀγαπητὴ μὲ ἀδελφὴ, τῆς ἐφώναξες, τί ἔπαθες, καὶ εἶσαι εἰς τέτην τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν; πόσον μὲ λυπεῖ ἡ δυσυχία σου! τέλος πάντων ἐσυνῆλθεν ἡ νεκρὰ Μῆσα εἰς τὸν ἑαυτόν τῆς, καὶ εἶπε μὲ βαδὺν ἀνασυναγμὸν· ἄχ! πόσον εἶμαι ἐτυχηῖς, ὅπῃ σὲ ξαναβλέπω! μὲ ἐπιστρέφεις τὴν ζωὴν, ὅπῃ ἐφαίνετο πῶς τὴν ἔχασα· δὲν τὸ ἐπίστευα ποτὲ νὰ εἶναι τόσον θαριώδεις καὶ τρελοὶ οἱ ἀνθρώποι· ἔλα, βοήθησαί με νὰ φύγωμεν ἀπὸ τῆτα τὰ περατα, καὶ βάλεμε εἰς ἀσφάλειαν. Ε-

πει-

πειδὴ κάθε στιγμήν φοβῆμαι νὰ μὴν ὀρμήτην πάλιν ἐπάνω μου! — καὶ τί σὲ ἔκαμν; παρακαλῶ. — Στοχάσθῃ, τῆς ἀπεκρίθη, χιλίους λύκους, ὅπῃ δὲν ἔφαγαν ὀκτῶ ἡμέραις, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν μέστην τῆς ἑνας ἀνθρώπος μὲ ἕνα ἄρνι εἰς τῆς ὠμους, καὶ ἔτσι ἐμπορεῖς νὰ λάβῃς μίαν ἰδέαν τῶν ὄσων μὲ ἐσυνέβησαν μὲ τὸ σεντέκι μου. Μολις ἐμβῆκα εἰς τὴν πόρταν, καὶ εἶπα πῶς ἔχω ἄσπρα εἰς τὸ σεντέκι μου διὰ νὰ τὰ δώσω εἰς ἐκείνους ὅπῃ εἶχαν χρεῖαν, εὐθύς ὠρμησεν ἑνας κατακλυσμὸς ἀνθρώπων ἐπάνω μου· ὅσοι ἦταν εἰς τὰ σπήτια, ἐπηδῶσαν ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρα. Μὲ ἔρριξαν εὐθύς ὁμῶς μὲ τὸ σεντέκι μου εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμῶν τὸ ἔκαμν κομμάτια, ἄρχησαν νὰ ἀρπάζουν καὶ ὅ,τι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ πιάσῃν μὲ τὰ χέρια, ἐδοκίμαζαν μὲ τὰ δόντια· καὶ μὴν βλέποντες πλέον τίποτες εἰς τὸ σεντέκι, μὲ ἔυγαλαν τὰ φορέματα ἀπὸ τὸ σῶμα μου, καὶ τὰ ἐγύρευσαν, διὰ νὰ ἰδῶν μήπως καὶ εἶχα καὶ ἄλλα ἄσπρα εἰς ταῖς τζέπαις μου· καὶ μὴν εὐρίσκοντες ἐκεῖ τίποτες, μὲ ἄφησαν ἐλεεινά. Ἀλλὰ θέλοντες ἐκείνοι, ὅπῃ δὲν ἐπῆραν τίποτες, νὰ ἀρπάξῃν ἀπὸ τῆς ἄλλης μὲ βίαν τὰ ἄσπρα, ἤλθαν εἰς ἕνα τέτοιον πόλεμον, ὅπῃ δὲν πι-

σεύω

ξεύω νὰ ἐγύρησε κανέννας τες γερός εἰς τὸ σπῆτι, καὶ ὅσα περισσότερα ἄσπρα ἐπῆρε τινὰς, τόσον χειρότερα ἐμίσειεν ἀπὸ ἐκεῖ.

Ἀφ' ἧ ἦλθαν εἰς τὰς Θεὰς τέταις ἢ εἰδήσεις, καὶ εἶδαν πόσον ἐπιθυμῶν οἱ ἄνθρωποι ταῖς Ἡδοναῖς, τὴν Δόξαν καὶ τὰ Πλῆτη, ἀπεφάσισαν ὅτι αὐτὰ τὰ τρία πράγματα νὰ τὰ δύνων εἰς τὸ ἐξῆς μόνον εἰς ἐκείνες, ὅπῃ ἤθελαν ἔχη Γνώσιν καὶ Ἀρετήν. Ἄν ὅμως αὐτὴ ἢ ἀπόφασις ἐπιληρώδη, ἢ ἂν ἐμποδίδη, δὲν ἴμφορεῖ νὰ τὸ εἰπῇ ἄνθρωπος μὲ βεβαιότητα.

